

KIBRIS'TA

SOSYALİST GERÇEK

Aylık Siyasi Gazete
MAYIS 1999 Yıl: 4, Sayı: 40

Fiyatı: 200,000 TL(KDV Dahil)
UK: 1

Dayanışma Fiyatı:
500,000TL

1 MAYIS YAŞIYOR! yaşatacağız

Başyazı 1 MAYIS 1999

1 Mayıs Uluslararası İşçi Sınıfı Birlik, Dayanışma ve Mücadele günü tüm dünya ve Kıbrıs işçi sınıfı ve emekçi halkına kutlu olsun.

Bir 1 Mayıs gününü daha geride bırakırken, gerek ülkemizde, gerekse dünyada hüküm süren politik ve ekonomik gelişmeler, işçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri açısından hiç de iç açıcı değildir.

Kıbrıs'ta etnik ve coğrafik bölünmüşlük, Kıbrıs işçi sınıfı ve emekçi halkının bölünmüşlüğü hâlâ sürmektedir. Kıbrıslı Türk halk, Kuzey Kıbrıs'ta T.C. egemenlerinin sömürge rejimi altında her gün biraz daha

(devamı 3. sayfada)

KIBRIS'TA
SOSYALİST
GERÇEK

Burjuvazinin her türlü demagojisine, sözde işçi-emekçi önderlerinin işçi-emekçilerin birlik ve dayanışmasını bozucu faaliyetlerine rağmen işçiler, emekçiler, devrimci aydınlar ve sosyalistler 1 Mayıs'ı GERÇEK anlam ve içeriğiyle kutlayacaklardır.

1 Mayıs, EMEĞİN sermayeye savaş açtığı, "EMEK SÖMÜRÜSÜNE SON!" diye haykırdığı bir gündür.

1 Mayıs, "KAHROLSUN ŞÖVENİZM! YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA!" parolasıyla hangi milliyetten olursa olsun tüm işçi ve emekçilerin "BİRLİK-MÜCADELE ve DAYANIŞMA"sının pratikte uygulandığı bir gündür.

1 Mayıs, "Bahar Bayramı" DEĞİLDİR! Yeryüzünde GERÇEK Bahar SOSYALİST BİR DÜNYA yaratıldığı gün olacaktır!

BİZİM DUVAR

YAŞASIN

1
MAYIS!

Çiftçiler İsyanda

"Kuraklık parası al. Üretme. Üretirsen suçlusun!"

Geçtiğimiz yıllara oranla bu yıl nispeten yağışlı bir yıl geçmesi nedeni ile bir miktar arpa ve buğday üretimi bekleyen çiftçiler hüsrana uğradı.

Bu yıl devletin açıkladığı arpa alım fiyatlarına Kıbrıs Türk Çiftçiler Birliği isyan etti. Geçtiğimiz yıl 75 bin TL kikosuna alınan arpaya Devlet bu yıl 61 bin 358 TL fiyat biçti. Bir yılda tüm girdilere % yüzün üzerinde artış yapılan ülkemizde arpa fiyatları geçen yılın altında açıklandı. Çiftçiler Birliği Başkanı Alican Kabakcı yaptığı açıklamada bu durumu asla kabul etmeyeceklerini vurguladı. Seçimlerde Çiftçiye nutuk atanların şimdi çiftçiyle alay ettiğini vurgulayan Kabakcı, "Çiftçi'nin tepkisini görecektir" dedi.

"Yetkililerin" nohut ekimi ve gençlere koyun alım kredisi konularındaki tavrını da eleştiren Kabakcı "aslında ülkeyi terkedecekleri bilet fiyatı önerildi" dedi.

Üretmemenin, asalak yaşamaya itilmenin ve buna bağlı olarak kişiliğiz, kimliğiz yığınlar oluşturmamız

senaryosunu uygulamaya koyanlar yollarında ilerliyorlar. Diğer sektörlerde olduğu gibi Tarım ve Hayvancılıkta da üretimi öldürme ve yoketme politikaları devam etmektedir. Ürününe, hayvanına, emeğine sahip çıkamayan ülkesine

hiç sahip çıkamaz. "Anavatanlarından" memnun olup yardım dilenenler şimdi ürünlerine biçilen fiyatın arkasındaki nedenleri iyi görmek zorundadırlar. Yoksa şimdi de Türkiye Toprak Mahsulleri Ofisine mi gidecekler?

Sanayi burjuvazisi feryat ediyor

Yıllardır ülkemizde üretilen hiç bir metanın Türkiye'ye ihraç edilemediği ve bu nedenle kapanma noktasına geldiklerini haykıran Sanayi Odası, milletvekillerine dertlerini anlatmak için seri toplantılar düzenledi.

İlçeleri gezerek yöre milletvekillerini aydınlatmaya çalışan Sanayi Burjuvazisi ürkek, korkak tavrını sürdürüyor. Kısacası hem ağlayıp, hem gidiyor.

Bu toplantılarda söz alan Oda Başkanı Eren Ertan'ın "Yeterki koşullar gölge etmesin. Biz üretiriz" dedi. Hangi koşullar? Sizi anavatancı, yağcılar. Şunun adını bile tam koyamıyorsunuz. Türkiye pazarına toplu iğne bile gönderemiyorsunuz. Üstelik TC Burjuvazisi elinizden Kuzey Kıbrıs pazarını da aldı.

Yine bisküvi üreticisi Mehmet Demirci de milletvekillerine seslenerek "Milletvekillerimizin dertlerimizi Ankara'ya anlatmaktan çekinmemeleri gerekir. Konuşmaktan korkmayın." diyor. Yani bu ülkede Ankara'yla konuşmaktan korkan mı var? Konuşuluyor. Ama bu konuşma diyalog değil, TC'den gelen tek taraflı

monologdur.

Sanayi Odası'nın milliyetçiliği de "anavatan şaklıdır." Bu nedenle yok olup gidecekler. "Akıllılar "banka kurup kara para aklayıp köşeyi dönecekler. Siz kim

Kıbrıs'tan kısa...kısa...

TC'li Büyük Teknelerin Kıyılarımızı Talan etmesine Asker Desteği

Yasları hiçe sayarak ülkemizin karasularına giren TC bandıralı büyük troller kıyılarımızı yağlamaktadırlar. Zaten balık açısından fakir olan kıyılarımız trollerin dip taraması nedeniyle iyice çölleşti. Ülkemizin balıkçıları'nın bu konudaki şikayetlerini kaale almayan yönetim bu talana gözyummaktadır. Sahil güvenliğe bu konuda şikayette bulunan balıkçıları askeri makamlar tehdit etmektedir.

Sahillerimizde izinsiz avlayan Suriyeli, Lübnanlı balıkçıları hemen tutuklayan askeri makamlar, yasak olmasına rağmen avlanan TC'li teknelere kol-kanat germektedirler. Bu konuda açıklama yapan ilgili bakan "ben bu gemilere izin vermedim" diyor. Zaten bu gemiler izini kimden alacağını gayet iyi biliyorlar.

Sahil güvenlik, kolluk kuvvetleri balıkçılarımızın üzerine giderek onları tehdit etmektedirler. Korsanları da kollamaktadırlar. İşte Kıbrısın Kuzeyindeki Hukukun ne Hukuku olduğunu siz görün.

Kutlu Adalı Cinayeti Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinde

3 yıl önce Lefkoşa'da evinin önünde katledilen yazar Kutlu Adalı'nın ailesi Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine başvurdu. Son olarak mahkeme yeni bir safhaya geldi. Bilindiği gibi Kutlu Adalı'nın eşi İlkay Adalı Avrupa İnsan Hakları mahkemesinde Güvenlik Kuvvetleri Komutanı aleyhinde dava açmıştı. Bu konuda mahkeme KKTC'ye 5 Nisan 1999'a kadar savunma için süre vermişti.

Bu cinayetin Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine taşınması bazı çevreleri tedirgin etti. Denktaş'ın Kutlu Adalı'nın Kızına "Bu kadar basit bir konuda mahkemeye başvurulur mu?" dediği iddia edildi. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi bu konuda ne karar alırsa alsın Halkın mahkemesinde cinayeti işleyen katillerin ve emri verenlerin kimler olduğu çoktan karara bağlandı. Sorun halkın bu kararının ne zaman yürürlüğe konacağı sorunudur.

Ayın İncileri

* Cumhurbaşkanlığı seçimleriyle ilgili Denktaş "Türkiye'nin istemediği adam o makamda oturmamalı. Türkiye beni istiyor" dedi.

Türkiye'nin Denktaş'ı istediğine kuşku yok. Halkımız acaba Denktaş'ı istiyor mu. Türkiye'nin çıkarları ile halkımızın çıkarlarının karşıt olduğunu herkes bilir. Bu noktada Denktaş Türkiye'nin adaydır. Halkın değil.

* Ecevit "MHP eski MHP değil. Devlet Bahçeli "MHP eski MHP'dir.

MGK'nın partisi DSP ve MHP geçmişteki "zıtlıklarını" bırakıp koalisyona hazırlanırken DİSK eski başkanı Kemal Türkler'in katilleriyle DSP'li Rıdvan Budak aynı çatı altında nasıl bulunacak? İstanbul 1 Mayıs katliamını, 7 TİP'li gencin katillerini sistem içinde aklayan Ecevit'e ne denir? Faşizmin taşeronu!

* Kosova'ya yardım için "çırpınan" sahte insan hakları savunucuları ikiyüzlülüklerini gizleyemiyor.

Gözlerinin önünde binlerce köyü boşaltan, yüzbinlerce yoksul insanı süren, onbinlerce insanı hapishanelere tıkan, katleden, milyonlarca insanını yoksulluk sınırının altında

Başyazı

(1. sayfadın devam)

çökmektedir. Halk çökerken ve tükenirken, bir avuç yerli işbirlikçi savaş zengini ve T.C.'den ithal ülkücü-mafya uzantısı sermaye gurupları ülkenin değerlerini ve zenginliklerini talan ederek, emekçi halkın emeğini sömürerek daha da zenginleşmektedir.

Halkın her türlü demokratik ve egemenlik haklarının gasbedilmesi, ırkçı, milliyetçi ve şövenist ideolojinin baskısı ve terörü altına alınması, yıllarca uygulanmakta olan üretimin ve üreticinin yok edilmesi politikası ve bunun sonucunda ortaya çıkan işsizlik, 25 yıldır sürdürülen "eşdeğer" yağması ve rezillikleri, Türk Lirasının enflasyonist baskısı Kıbrıslı Türk halkı bezdirmekte ve kitleler halinde göç etmesine neden olmaktadır. Sömürge rejiminin sendikalara yaptığı siyasi, ekonomik ve şiddetle dayalı saldırıları ve halkı örgütsüzleştirme politikaları halkın kitle mücadelesinin ve direnişinin önüne set çekmiş ve dolayısıyla de kitleler kurtuluşu Ada'yı terk etmekte bulmuştur.

T.C. egemenlerinin ve onların yerli işbirlikçilerinin rejiminin uyguladıkları bu sinsi politikanın hedefi hiç kuşkusuz, de facto oluşturulan ilhak'ın uluslararası alanda yasal hale getirilmesidir. İçte, halkın tüm direnişinin kırılmasının ardından gelecek uygun uluslararası bir ortam bu hedefe ulaşılmasını sağlayacaktır.

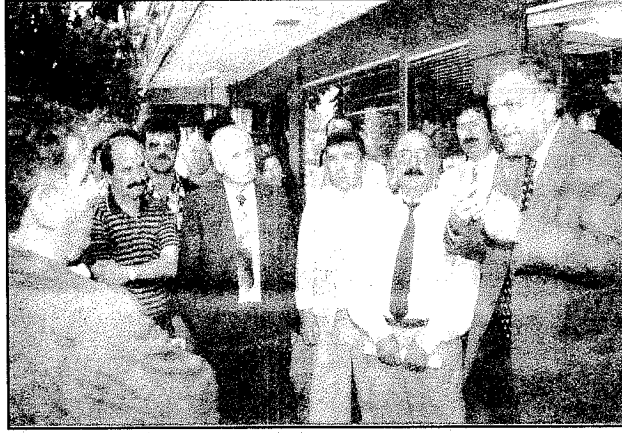
Ülkemizdeki bu gelişmeler dünyadaki gelişmelerden soyutlanmamaktadır. Başta ABD olmak üzere emperyalistlerin sürdürmekte oldukları "globalleşme" ve "yeni dünya düzeni" politikalarının gerçek yüzü son Irak ve Kosova krizleri nedeniyle açığa çıkmıştır. Emperyalizmin, sosyalist ideolojiye, Marxizm-Leninizm'e karşı yıllarca geliştirdiği, beslediği ve dünya halklarının içine pompaladığı ırkçılık, milliyetçilik ve şövenizm, dünyayı bugün Irak ve Yugoslavya'da olduğu gibi bizzat emperyalist büyük güçlerin de içine çekildiği bir kan gölüne çevirmiştir. Halen istisnasız tüm kıtalarda, emperyalist sistemin neden olduğu haksız ve barbarca savaşlarda ve çatışmalarda emekçi halklar birbirlerine kırdırılmaktadırlar. "Yeni Dünya Düzeni"nin kurulması için sürdürülen emperyalistler arası yeniden paylaşım dalaşı ve onların yerel işbirlikçileri ve uzantıları olan egemen sınıfların doymak bilmez açgözlülükleri, bu dalaşın ve açgözlülüğün neden olduğu ve emekçi kitleleri derinden etkileyen ekonomik bunalımlar, dünyayı, yok olmaya götürecek bir savaşa veya savaşlara sürüklemektedir. Kapitalist-emperyalist burjuvazinin açgözlülüğü insanlığı sadece savaşlarla değil, aynı zamanda, sırf daha fazla kâr için yarattıkları tamiri imkânsız çevre tahribatları ile de, kitlesel halde yok olmaya doğru götürmektedir. Afrika, Rusya dahil Asya, güney Amerika ülkelerinde yaşayan insanlar açlık ve hastalıktan kitleler halinde ölmektedirler.

İşçi ve emekçi kitleler bu tablo karşısında maalesef sınıf örgütlerinden yoksun ve sınıf mücadelesinden koparılmış olarak burjuvazinin peşine takılmış durumdadırlar. Emperyalist-kapitalistlerin onların sırtlarına yıktığı krizleri ve savaşları emperyalizmi yıkmak için geri çevirecek güçten ve örgütlülüğünden yoksundurlar. Ancak, emperyalistlerin dünyayı ve insanlığı yok olamaya sürükleyişine engel olabilecek tek güç uluslararası işçi sınıfıdır. Marxizm-Leninizm bilimiyle donanmış işçi sınıfının sınıf partileri öncülüğünde, işçi sınıfının sosyalizmi kurmak için sınıf mücadelesi yoluna çekilmesi gerekmektedir. Ülkemizde de tüm sosyalistlere ve devrimcilere düşen görev Kıbrıs işçi sınıfının sınıf örgütlerini oluşturmak için var güçleriyle çalışmalarıdır. Emperyalizmi ve kapitalizmi yıkmak ve sosyalizmi kurmak için işçi sınıfının elindeki en önemli silâhi partisidir.

1 Mayıs, daha örgütlü, daha güçlü, daha devrimci bir işçi sınıfının ve emekçi halkın sosyalizm yolunda atacağı adımların başlangıç noktası olsun. Zaman daralmaktadır. Ya sosyalizm bir an önce kapitalizme dur diyecektir, ya da kapitalizm dünyayı barbarlığa ve yok olmaya sürükleyecektir.

Salamis Bay çalışanları eylemde

Salamis Bay Oteli, özelleştirme adı altında, T.C. sermayeli İstanbul Hava Yolları şirketine 49 yıllığına kiraya verildikten sonra, restorasyon gerekçesiyle, 130 çalışanın işine altı ay önce son verilmişti. Tekrar işe başlamak tale eden çalışanlar, Turizm Emekçileri Sendikası öncülüğünde eylem kararı aldılar. Sendika başkanı Bayram Karaman,

İHY yönetiminin oteli hizmete açmaya niyetlerinin olmadığını; Kalkınma Bankası ve Eximbank'tan restorasyon için alınan kredilerin uçak bakımında kullanıldığını söyledi.

20 Nisan tarihinde Salamis Bay çalışanları İHY

merkezi ve 'Meclis' önüne yürüyerek eylem yaptılar. Çalışanlar İHY merkezine siyah çelenk bıraktıktan sonra, bir konuşma yapan B. Karaman, otelde yapımın değil, hâlâ yıkımın sürdüğünü, dolayısıyla otelin kısa zamanda tamamlanacağına inanmadığını söyledi. İHY yetkililerinin "kadrolu çalışanları işe alma sözlerinin olmadığını" söylediklerini hatırlatan Karaman, böyle bir şeyi kabul etmeyeceklerini vurguladı.

Daha sonra çalışanlar 'meclis'e yürüdüler ve Eroğlu'na işe başlama taleplerini iletiler. Eyleme Dome Otel, Saray Otel ve Mare Monte Otel çalışanları da destek verdi. Mare Monte Otel'in tasfiye edilmesinden sonra çalışanlara ödenmesi gereken 180 milyar TL kıdem tazminatının da henüz ödenmediği bildirildi.

Salamis Bay Otel'de yaşayanlar aslında entegrasyon politikasının bir ürünüdür. Sözde özelleştirme adı altında ülkenin değerleri T.C. sermayesine peşkeş çekilmektedir. Sendikacı ve örgütlü çalışanlar ve işçiler sokağa atılmakta ve onların yerine T.C.'den getirilen sendikasız ucuz işgücü isdiham edilmektedir. Bu uygulamayla bir yandan sendikalar tasfiye edilmekte, diğer yandan Ada'nın "Türkleştirilmesi" ve Kıbrıslı Türk halkın asimilasyonu gerçekleştirilmektedir.

Salamis Bay Oteli çalışanlarının haklı mücadelelerini destekliyoruz ve başta sendikalar olmak üzere tüm halkımızı bu mücadeleye sahip çıkmaya çağırıyoruz.

Zamlar sürüyor...Tepkiler cılız!

UBP-TKP Hükümetinin de diğer hükümetlerden farksız olduğu izlediği "soygun anlayışından" belli oldu. Her gün yeni bir zam balyozu ile uyanan halkımız şaşkın ve tepkisz durmaktadır. Benzinden mazota, her şeye sürekli zam uygulayan anlayış özellikle özel sektörde örgütsüz çalışan onbinlerce emekçiyi perişan etti. Asgari ücretle çalışan onbinlerce insan bu zamlar karşısında perişan oldu.

Yapılan zamları protesto eden 20 sendika halkı direniş ve sorunlarına sahip çıkmaya çağırdı. Türk-Sen, Dev-İş, KTÖS, KTOEÖS, El-Sen, Çağ-Sen, Basın-Sen, BES, Koop-Sen, Gıda-Sen, Bank-Sen, TES, Tıp-İş, Güç-Sen, Bel-Sen, Emek-İş ve Genel-İş birlikte hükümete karşı ortak tavır aldılar. Bu örgütlerin yöneticileri Başbakanlığa ve Meclise yürüyerek Hükümeti protesto ettiler.

20 Sendika adına basına açıklama yapan Türk-Sen Başkanı Önder Konuloğlu çalışanlara seslenerek "Bu kadar

vurdumduymaz, lükse düşkün yönetim sizin hakkınızı yemektedir. Artık uyanma zamanı gelmiştir. Herkes sokağa dökülmelidir." dedi.

Pahalılığın altında en çok ezilen ve örgütsüzlüğü yaşayan onbinlerce emekçi örgütlenmek zorundadır. Direniş ve zamları geriletmeye güçlü özel sektörde çalışan yığınların örgütlenmesi ve kamu emekçilerinin gücüyle birleşmesi ile başarıya ulaşır. 20 sendika yöneticisinin önündeki en önemli görev örgütsüz ıgınların örgütlenmesidir. Bunu yaparken Kıbrıslı-Türkiyeli veya Kaçak-kaçak olmayan gibi bizi ezenlerin arzuladığı tuzaklara düşmeyelim. Tüm emekçilerin sınıf kardeşi olduğunu bilelim.

1 Mayıs 1999'da da alanlarda "YAŞASIN EMEKÇİLERİN KARDEŞLİĞİ" diyerek haykırılım.

'Koloni zihniyeti' yol alıyor

"Koşarak kahveye giren adam komşusunu uyarmaya başladı. Senin evin dış kapısında birini gördüm. Adam orali olmadı. Fakat kapıyı açıp içeri girdi. Adam yine orali olmadı. Komşusu iyice hiddetlenerek, Yahu adamı takip ettim. Yatak odana yöneldi. Yine sessiz kalan adama, allah kahretsin! herif soyunup yatağına girdi. dedi." Varın siz ondan sonrasını düşünün.

Ülkemizde mecburi askerliğe alınacakların sağlık muayeneleri ülkemizde yapılmıyordu. "Çürüğe çıkacak" kişiler ise ayıklanmıyordu. Yeni bir kararla bundan sonra çürüğe çıkacaklar Türkiye'deki Gülhane Hastanesine sevk edilecekler. Bizim hastanemiz, doktorumuz da devre

dışı.

Her konuda olduğu gibi bu konuda da pasif, pısırık bir tavır izleyen "yetkililer" bunu savunmaya çalışmaktadırlar. Bu konuda açıklama yapan Dışişleri Bakanı Tahsin Ertuğruloğlu Gülhaneye 18 sevk yapıldığını açıkladı.

Bu uygulamaların ana mantığı entegrasyonun yerleşmesini sağlamak ve buranın TC'nin bir vilayeti olduğu olgusunu beyinlere yerleştirmektir. TC yetkililerinin ve askerinin bu tavrı "anlaşıldır. Fakat "yöneticilerin" acz içindeki teslimiyeti asla kabul edilemez.

Acaba onlar da aramızdaki "Turuva Atları" mı?

Kıbrıs Türk Demokrasi Derneği'nin Yıllık Genel Kurulu Yapıldı

11 Mart 1999'da Londra'da toplanan Kıbrıs Türk Demokrasi Derneği şu gündemle Genel Kurulunu yaptı:

1. Açılış ve Saygı Duruşu
2. Divan Başkanlığı ve Seçimi
3. Faaliyet Raporu
4. Mali Raporun Okunması ve Aklanması

5. Genel Görüşmeler
 6. Organlarının Seçimi
 7. Kongre Kararları
 8. Dilek ve Temenniler
- Toplam katılımın 27 kişi olduğu kurul Divan başkanlığını oluşturdu. Yıllık faaliyet raporu ve mali

raporunun okunmasından sonra söz alan bazı yeni binaya geçme önerisi, üyelerle ilişkilerdeki zorluklar, sorunları tartışmak için üyeleri nasıl bir araya getirebilecekleri üzerine konuştu. Kolektif olarak çalışamamaktan gelen zorluklar üzerinde duruldu. Genel kurulun çağrılmasındaki zaaflara değinildi. Part-time işçi önerisi yapıldı. Bazı üyeler tüzük değişikliği önerisinin oylanmasını da istediler. 7 asli 2 yedek üyeden oluşan Yönetim Kurulu'nun tüzük değişikliğiyle 5 asli 2 yedek üyeden oluşturulması ve 2 sene bir genel kurul yapılması öneriler arasındaydı.

Bazı üyeler ise "yeni binaya taşınmaya gücümüz yetmez. Profesyonel eleman maddi zorluklardan alamıyor." şeklinde konuşurken diğer üyelerden bir kısmı "Tüzük çok eski tüzüktür. Yeni YK ele almalı. Gerekirse olağan genel kurul veya yeni yılda genel kurulda yeni tüzük önerisi ele alınsın." dedi.

Mustafa Denizer

Mustafa Denizer Genel Kurul'a hitaben uzunca bir konuşma ile görüşlerini ortaya koydu. Mustafa Denizer konuşma metnini yayınlanmak üzere gazetemize verdiğinden altta yayınlıyoruz.

Niyazi Enver

Niyazi Enver şöyle konuştu "Buradaki Kıbrıslılarla bağları nasıl geliştirebiliriz. Gençler bizim değildir. İngiltere'nin koşullarına teslim oluyorlar. 2. Ve 3. generasyonu yetişen gençlere ulaşmak için politize etme. İngiltere koşulları içinde Labour Partisine katılmalarını sağlama. Seminerler düzenleme. Devrimci sloganlar boşa gidecek eğer strateji geliştirmesek. Kıbrıs Türk Demokrasi Derneği Avrupa milletvekillerine etki yapabiliyor. Baskı unsuru olabiliyor. Denizer'in konuşmasına katılıyor. Yıllardır savunduklarını söylüyor. Ama bunları insanlara nasıl anlatacağız?"

Organların seçimi:

Yeni Yönetim Kurulu üyeleri: **Barış UzunAhmet, Hasan Raif, Niyazi Enver, Mustafa Denizer, Yılmaz Taksim, Metin Billuroğlu, Hamza İrkad, Hasan Özöncü, Ahmet Öykener.**

Tüzük değişikliğinin en az 6 ay içerisinde ele alınması oybirliği ile kabul edildi.

Hamza İrkad

Hamza İrkad bir karar tasarısı sundu. Özetle Kıbrıs'ta Denктаş'ın iki millet vardır Kıbrıslı millet yoktur görüşlerini eleştirdi. Kıbrıs'ta Denктаş'ın uyguladığı psikolojik harp üzerinde durdu. Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkının savunulmasını önerdi.

Hamza İrkad'ın karar tasarısına karşı bir konuşmacı "Kürt ulusuna devlet kurma hakkını savunma vb. Hamza'nın karar tasarısı olarak geçirmeyelim. Rumlar Yunanistan'dan ayrı karar veremez. Biz de Türkiye'den ayrı konuşamayız. Bize zarar verir. Bu işleri İngiltere'de ve Avrupa'daki işlerde öne sürelim. Ama bulunduğumuz şartlarda karar almamalıyız" şeklinde itiraz etti.

Mustafa Denizer: Biz Denктаş'ın kurduğu bir devleti tanımaktayız diye söylüyor. Kıbrıs'ta sol güçler iki bölge federal Kıbrıs Cumhuriyeti savunurlar. Amerika, Avrupa bunu destekler. Kürt halkının problemi yoktur demeyiz. Kürt problemi vardır. Emperyalizm küçük devletçikler kurar ve bunlar emperyalistlerin dayanakları oldukları sürece ayakta dururlar. Biz Kürt halkının mücadelesini destekleriz. Ama burada devlet kurma hakkını burada söyleyemeyiz. Ek olarak Bask, İrlanda vb. sorunlarla ilgili karar çıkarmak gerekecek.

Hasan Raif "Barışın önündeki en büyük engellerden bir tanesi KKTC'dir. Kürt örgütü bir yardım isterse şahıs olarak gönderelim derim. Ama Kürtler devlet mi ne istiyorlar kendilerinin bileceği bir iştir. Bize düşmez" şeklinde konuştu.

Hamza İrkad'ın karar tasarısı yapılan oylamada 2 olumlu, 12 olumsuz oyla reddedildi.

Dilek ve temenniler bölümünde **Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK-Londra Temsilcisi 1 Mayıs'ta Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türklerin yürüyüşe birleşik bir kortejle katılması** temennisinde bulundu.

KIBRIS TÜRK DEMOKRASİ DERNEĞİ 20. OLAĞAN GENEL KURULU'NDAKİ KONUŞMA

Dünyamızda küreselleşme adı altında sömürü yaygınlaştırılmaktadır.

Zenginlikler yoğunlaşırken yoksulluk genelleşmektedir.

İşsizlik dünya çapında büyümektedir.

Ahtabotun kolları gibi dünyayı saran mali sermaye ve emperyalizm suç örgütleri ile iç içe geçmiştir.

Yeni dünya düzeninde ayrı ayrı bloklarda bütünleşirken ulus devletleri parçalanmaktadır. Kolay yutulabilecek küçük zayıf devletçiklerin oluşmasına yardımcı olmaktadır.

Söz konusu devletçikler uluslararası mali sermayeye hizmet ettikleri oranda varlıklarını koruyabilmektedirler.

Amerika, İngiltere, Fransa ve Almanya kapitalist ve emperyalistleri üstünlük yarışındadırlar.

Türkiye'nin egemen sınıfları Amerikan, Yunanistan egemen sınıfları Fransız, Alman kartını oynamaktadırlar.

Öz yurdumuz Kıbrıs'ın bağımsızlığı, egemenliği ve toprak bütünlüğü bu güçler arasında pazarlık konusu yapılmaktadır.

Bu karmaşa içinde (statüko) Taksim ileri götürülsün diye konfederasyon tezi ortaya atılmıştır.

Değerli arkadaşlar,

Kıbrıs güneyi ile kuzeyi ile bizim vatanımızdır, öz yurdumuzdur.

Öz yurdumuz Kıbrıs büyük güçlerin orta-doğudaki stratejik ve ekonomik çıkarları için bölünmüştür.

Bölünmüşlüğü sona erdirmek bizlerin, yurtseverlerin, barışseverlerin görevidir.

KTDD bu düşünce ile kurulup gelişmiştir. KTDD Kıbrıslı Türk ve Rum toplumların bağımsız, egemen, toprağı bütün iki bölge, iki toplumlu federal Kıbrıs'ı kurup yaratacağına inandı ve inanmaktadır.

KTDD bu nedenledir ki, Kıbrıs'ta bugün bölünmüşlüğü yani statükoyu kabul etmez, etmeyecektir.

KTDD bu nedenledir ki, Kıbrıs'ın kuzeyinin veya güneyinin herhangi bir ülkeyle bütünleştirilmesine kesinlikle karşıyız (karşıdır-Editörün Notu).

KTDD bu nedenle Kıbrıs'ın kuzeyinin Türkiye'ye entegrasyonunu hızlandırmak için kurulan ortaklık konseyini benimsemez ve söz konusu konseye milletvekili veren sol güçleri (n-E.N.) geriye dönmelerini ve her türlü bölünmeye karşı tüm sol güçlerin ittifakını

ve dayanışmasını bir an önce başarmalarını ister ve destekleriz.

KTDD Kıbrıs'ın güneyinde ve kuzeyinde yaşayan tüm yurtseverleri, parti ve dernekleri yaratılan yapay engelleri aşarak bağımsız, toprağı bütün iki bölge, iki toplumlu federal bir Kıbrıs için ortak bir mücadele ve de kararlı bir mücadeleye çağırır.

Kıbrıs'ın bağımsızlığı, egemenliği ve toprak bütünlüğü, orta-doğuda yarışan güçlerin çıkarları için pazarlık konusu yapılırken, Kıbrıs Türklerinin varlığı ve kimliğini yok etmek için sistemli bir çalışma yürütülmektedir.

Kıbrıs Türkleri göçe zorlanırken, kuzeyin nüfus yapısı bilerek ve isteyerek değiştirilmektedir.

Bu süreci durdurmak gerekir. Bu sürecin durdurulması gerektiğini, Kıbrıs'taki partiler ve dernekler birbirleri ile didişmekten vazgeçmeli ve ortak bir mücadele içine girmelidirler. Entegrasyoncu, statükocu güçlerle ortaklık konseyinden vazgeçerek barışsever güçleri bir araya getirmek için vakit geç değil.

Sermaye partileri ile koalisyonla giden sol partiler tarihin her döneminde, her ülkede zararlı çıkmışlardır.

Doğrusu; emeğe Kıbrıs'ın bağımsızlığına, toplumlararası barışa inanan, haklarına değer veren partilerin bir araya gelerek halka güçlü bir seçenek sunmalarıdır. İşte önümüzde daima olduğu gibi dış karışmacılığı ve anti-demokratik olgusu ile bilinen kuzey Kıbrıs'ta cumhurbaşkanı seçimleri gündemdedir.

Yarım asırdan beridir babasının çiftliği gibi kullandığı Kuzey Kıbrıs'ı ve Kıbrıs Türk toplumunu, ancak tüm yurtseverlerin, barışseverlerin ve solu temsil eden partilerin bağımsız bir aday üstünde veya ortak bir aday üstünde anlaşmaları kurtaracaktır.

Barış, demokrasi ve federal çözüm diyen partiler, entegrasyoncu partilerle hükümete gelebilsinler diye ilkelerinden ödün vererek yarışmaya devam ederlerse, statükoyu yerinden oynatacak toplumsal gücü oluşturamayacaklardır.

Bu nedenle, gerçekten bu parti ve örgütler statükoya karşı ise, gerçekten barış istiyorsa, gerçekten Kıbrıs Türklerinin yok olup gitmelerine razı değillerse, gelin barış ve demokrasi ortak paydasında buluşun.

Kaybedecek hiç bir şeyimiz yoktur. Kazanacağımız halkımız ve geleceğidir.

Solcuların ve barışseverlerin ortak mücadelesi mutlaka federal çözümlerle taçlanacaktır.

Hepinize sevgi, saygılarımı sunarım.

Mustafa Denizer
11.3.99

Forum İkinci Olağan Genel Kurulunu Yaptı

(KSG Londra)-

Kısa adı Forum olan, Kıbrıslı Rumlarla Kıbrıslı Türkler arasında Dostluk ve İşbirliği Forumu olan ve Kıbrıslı Rum ve Türklerden oluşan örgüt 28 Mart'ta İkinci Olağan Genel Kurulunu yaptı. Bilindiği gibi forum, Ocak 1998'de altı aylığına geçici bir yönetim kurulu seçerek çalışmalarını düzene koymayı hedeflemişti.

On dört aylık dönemde çalışmalarını yoğunlaştıran Forum, web sayfası açarak bir dizi Kıbrıslı kuruluşlarla bağ kurdu. Bunun yanında, barış için imza kampanyası da açan forum, çalışmalarını daha da etkin hale getirmek için fonlar yaratma çalışmalarına geçti.

Tüzük maddelerine göre yönetilmeyen Genel Kurul, yönetim kurulunun tüzük değişikliğini tartışmaya bile sunmaktan kaçınmak istedi. Komiteler şeklinde çalışmanın

daha etkili olacağını söyleyen yönetim kurulu, sanat, eğitim, gençlik, öğrenci, avukatlar, kadın, kampanya ve siyaset ve özel toplum faaliyetleri alt komitelerinin yaratılmasını ve tüzüğe işlenmesini istedi. Bu getirilen önerilere muhalefeti ilk önce dikkate almak istemeyen divan, daha sonra başka önerilerle karşılaşınca avukatlar alt komitesini insan hakları alt komitesi olarak değiştirmeyi kabul etti. Bu alt komitelerde siyasi partilere, sendikalara ve diğer üye örgütlere ait bir alt komitenin olmayışı göze çarpıyordu. Forum'a üye olan birçok kişinin, şu veya bu partiye üye olduğu bilinen bir gerçektir. KSG'den arkadaşların böyle bir alt komite kurulması önerisine divan, önce önerinin tüzük gereğince zamanında yapılmadığı gerekçesini gösterdi. KSG'den arkadaşlar ise yönetim kurulu önerilerinin de dikkate alınmaması gerektiğini,

çünkü bu önerilerin de tüzük gereğine uymadığını, hatta Genel Kurul başlamadan hemen önce kayıt olan üyelere oy hakkı verildiğine dikkati çekti. Divan, KSG'den arkadaşların bu tartışmasını dikkate almak zorunda kaldı ve siyasi parti ve örgütlerin alt komitesi kurulması önerisinin eklenip eklenmemesini oylamaya sundu. Oylamada 26 üyeden 21'i bu öneriye karşı çıkarken, 2 üye de bu öneriye lehte oy kullandı.

Tüm sol siyasi parti üyelerinin bulunduğu bir örgütte siyasi partilerin ortak hareket istemeyişleri, bu patilerin Kıbrıs'ta gerçek bir federasyonu istemedikleri görünümünü verdi. Çünkü genel kurul ayrıca Kıbrıs'ta bugünkü şartlarda federasyonun en iyi çözüm şekli olduğunu tüzüğüne işlemişti.

TÜRKİYE'DE SEÇİME MGK DARBESİ

Türkiye'de son yıllarda yaşanan ekonomik kriz ve bu krizin yarattığı siyasal ve sosyal çalkantılara çözüm bulmak için, T.C. egemenleri erken genel seçime karar vermişler ve 18 Nisan tarihinde bu seçimi gerçekleştirmişlerdir. Toplam seçmen sayısının %87'sinin katıldığı seçimlerin sonunda, milliyetçi sol çizgideki DSP %22 oy oranı ve 136 milletvekili ile birinci parti olurken, geçen seçimde barajı geçemeyen faşist MHP %18 oy oranı ve 129 milletvekili ile ikinci parti oldu. Geçen seçimlerin galibi RP'nin uzantısı FP %15 oy oranı ile üçüncü ve "merkez sağ" olarak nitelendirilen ANAP ve DYP sırasıyla %13 ve %12 oranında oy aldılar. "Sosyal demokrat" CHP ise %8 oy alarak baraja takıldı ve TBMM'ne giremedi. Sol görüşleri temsil eden partilerden HADEP %4.5, EMEP %0.17, ÖDP %0.84, SİP %0.13 oranında oy aldılar.

Birçok burjuva ve sol kesim, "iktidarı döneminde A. Öcalan'ın yakalanması ve dürüst politikacılardan oluşması" nedeniyle DSP'nin birinci parti olmasını normal karşılarlarken, faşist MHP'nin ikinci parti olmasını sürpriz olarak değerlendirdiler. Oysa sonuç hiç de sürpriz değildir. DSP ile MHP'nin milliyetçi politikaları örtüşmektedir. Doplayısıyla sandıktan Türk milliyetçiliği çıkmıştır. Seçim öncesi tabloya bakıldığında sonucun böyle olması normal karşılanmalıdır. Çünkü,

1) Devrimci sol dağınıktır ve güçlerini bir cephede

birleştirecek politik iradeye ve güce sahip değildir. 12 Eylül darbesinin etkileri hâlâ daha kitleler üzerinde devam etmektedir. Tüm dünyada sosyalizmin yediği darbenin etkileri de Türkiye devrimcilerini etkilemiştir. Bunun yanında Türkiye devrimcilerinin 12 Eylül öncesi hastalıkları devam etmektedir.

2) PKK ısrarla Kürt milliyetçiliği çizgisini sürdürmüş ve tüm Türkiye işçi sınıfı hareketi ve solu ile ittifakları reddetmiştir. Dolayısıyla, Kürt milliyetçiliğinin anti-tezi olarak Türk milliyetçiliği kitleler arasında zemin bulmuştur.

3) Özellikle 12 Eylül darbesinden sonra, sosyalist ideolojiye karşı din ve milliyetçilik halka empoze edilmiştir. Din RP şahsında siyasallaşıp kontrolü elden kaçınca, MGK 28 Şubat Kararı ile RP'nin misyonuna noktayı koymuştur. Ona alternatif olarak, gerek resmi devlet politikasının savunulması açısından, gerekse kadrolaşma açısından T.C. devletin partisi olan MHP piyasaya sürülmüştür. Gerek içteki, özellikle başkaldıran Kürt milliyetçiliğine karşı, A. Öcalan'ın yakalanması ile birlikte yükseltilen Türk milliyetçiliği; gerekse dışta, özellikle AB emperyalistleri ile olan Kürt ve Kıbrıs Sorunları ile ilgili çelişkiler faşist MHP'nin piyasaya sürülmesinin ön koşullarını hazırladı. Propaganda döneminde, MHP, Alman Nazilerinin yaptığı gibi, sosyalistlerin boş bıraktığı arenada sol söylemlerle, kapitalizme karşı söylemlerle işsiz, umutsuz ve ezilmiş kitleleri kazandı. Aynı şekilde Ecevit'in MGK'ya uyumlu

duruşu ise zaten, seçim öncesi bunalımlı dönemde kendisini alternatifsiz bırakmıştı.

MHP ırkçı, milliyetçi ve saldırgan politikası ile ABD emperyalistlerinin bölge üzerinde yürüttükleri politikalarla uyum içerisindedir. MHP'nin kazanmasında ABD emperyalistlerinin de hiç şüphesiz rolü vardır. Zaten MHP'nin kontr-gerilla-CIA bağı bilinen bir olaydır.

Seçimlerden sonra ortaya çıkan tablo Türkiye'nin içinde bulunduğu ekonomik, sosyal ve siyasal sorunları çözemeyecektir ve krizi ortadan kaldırmayacaktır. Ne enflasyon düşecek, ne işsizlik kalkacak, ne gelir düzeyi artacak, ne demokratikleşme gerçekleşecek, ne Kürt sorunu çözülecek ne de Kıbrıs'a barış gelecektir. Tam tersine krizin ağırlaşması beklenmelidir. İşte bu noktada devrimciler gerekli dersleri çıkarıp bir an önce birleşmenin ve ortak mücadelenin yollarını aramalıdır.

Soruna Kıbrıs açısından bakıldığında, ister DSP'nin, ister MHP'nin yer aldığı herhangi bir hükümet koalisyonunun ABD emperyalistlerinin plânları doğrultusunda hareket edeceği açıktır. Bu da Ada'nın bölünmesi ve Kuzeyin T.C.'ye entegrasyonu anlamına gelmektedir.

Day-Mer Olağan Kongresine

Dostlar,

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek olarak 10. Olağan Kongrenizi coşkuyla selamlıyoruz.

Yirmi birinci yüzyıla girerken emperyalizm, işçi ve emekçi yığınlarına karşı barbarlığını hayatın her alanında açıkça sergiliyor. Emperyalizm, dilinden düşürmediği bağımsızlık, özgürlük ve demokrasisini para ve hizmetkarlık karşılığı veriyor. Emperyalizm, işçi ve emekçi yığınlar üzerindeki baskılarını

yeni metodlarla artırıyor. Emperyalist siyasetlere uymayan başına buyruk burjuva rejimler bile füze, top ve tüfekte sindirilmeye çalışılıyor.

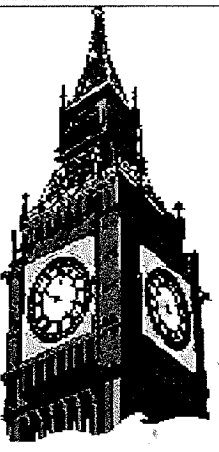
Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek, emperyalizmin bu azgın saldırılarına karşı Kıbrıs'ta Anti-Emperyalist Birleşik Cephe siyasetini günün siyaseti olarak tespit edip, çeşitli milliyetlerden işçi ve emekçi yığınları emperyalizme ve Kıbrıs'taki uzantılarına karşı birlikte mücadeleye çağırıyor.

İngiltere'de yaşayan yabancı işçiler, kapitalizmin acımasız sömürüsüne maruz

kalırken, İngiliz işçilerine işsizliğin nedeni olarak da gösteriliyor. Emperyalist-kapitalizm, böl ve yönet siyaseti ile burada da işçileri birbirine düşürerek sömürüsünü daha da artırıyor. **Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek**, İngiltere'de yaşayan yabancı işçileri, buradaki işçi sendikalarında aktif rol almaya çağırıyor.

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar birleşiniz!

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek-Londra Bürosu

Londra Mektubu

KSG Londra

Kosova Savaşı ve Milletler Sorununda Burjuvazinin İflası

“Ulusların/ülkelerin haklarının burjuvazi tarafından korunması ve savunulması imkansızlaşmıştır. Ulusal haklar kapanın elinde kalıyor prensibine teslim edilmiştir. En büyük emperyalistler tümünü, daha küçükler kendilerinden küçüğünü ve tümü de küçükleri ezmekle meşguldürler. Küçükler, kendi halklarının ulusal çıkarlarını kendilerinden büyüklere teslim etmekte, kendileri de kendilerinden küçüklerin haklarını çiğnemekteler. Ve tüm bu süreç, en rezil, en barbarca yöntemlerle sürdürülmektedir.

“Ulusal hakları burjuvazinin eline bırakmak abesle işgal etmektir. Onların ulusal hakları savunmak diye bir dertleri kalmamıştır. Onların tek derdi, işçi sınıfını baskı altında tutmak ve yeşil dolarları depolamaktır. Bu amaçlar için milli haklar satışa çıkarılmış, başka halkların milli çıkarları da aynı amaçlarla ayaklar altına alınmıştır. **Ortaya çıkan tabloda bir burjuva hakkı savunmak için iki burjuva hakkı çiğnemek gerekmektedir, iki burjuva hakkı savunmak için dört burjuva hakkı çiğnemek gerekmektedir, sonuçta ise ulusların çıkarına hiçbir sonuç elde edilmemektedir. Kazanan emperyalist sistem, büyüklü küçüklü emperyalistler ve son tahlilde en büyük emperyalist güçler, kaybeden uluslar ve proletarya olmaktadır.**

“Bugünün ulusları artık kesin bir şekilde burjuvazisiz uluslardır. Burjuvazi, ulusun bir parçası olmaktan çıkmış, ulusal hainler safına taşınmıştır. Bu genel tespitten istisnalar olacaktır, fakat onlar istisna olarak kalacaktır

ve istisnalar üzerinden siyaset inşa edilemez.

“Ulusların haklarını savunmak işçilerin, köylülerin, tüm emekçilerin ve yurtsever entellektüellerin devrimci kesimlerinin omuzlamak zorunda oldukları bir görevdir. Ve, ancak ve ancak onların çözebileceği bir görevdir.

“Bizim vardığımız sonuç budur. Anti-emperyalist cephe hükümeti programımız bu sonuçtan hareket etmektedir.

“Gerek yozlaşmış ve bugünlerde burjuvalaşmış anavatan hainleri, gerekse onların ağababaları yabancı emperyalistler, milli sorunun çözüldüğü Sovyetler Birliği’nde 40 yıllık hazırlık sonrası zaferlerini milli düşmanlıkları körükleyerek güçlendirmek ve korumak yöntemini devreye soktular. Sosyalist milletleri burjuva milletlere dönüştürmek için herşey mübak görüldü. Sovyetler Birliği milli düşmanlıkların en kötü şekillere büründüğü bir milletler topluluğuna dönüştürüldü. Burada, Sovyetler Birliği’nin federal bir devlet olması olgusu, bu devletlerin ayrılma haklarının mevcudiyeti hem Sovyetler Birliği’ni bölmek ve zayıflatmak, hem de anavatan mallarını yabancı emperyalistlerle birlikte yağmalamaktan başka bir amaçları olmadığından dayanma güçleri de olmayan vatan hainlerinin iktidarlarına bir soluk aldirmek, bu iktidara bir dayanak yaratmak için sosyalist milletler arasında 40 yıldır yavaş yavaş ve alttan alta körüklenen düşmanlığı patlatmakta kullanıldı. **He ne kadar şimdi sıra federal devletleri olmayan ulusların Rusya’da ayrılığını körüklemeye de geldiyse de, bu konuda nasıl davranılacağına Rusya’dan çekinildiği için Rusya’da değil Yugoslavya’da, Kosova’da göreceğiz.**

“Ulusal hakların burjuva çerçevede savunulması işte Sovyetler Birliği’nde en açık ve bariz şekliyle gerici karakterini, proletaryaya düşmanlık karakterini sergilemiştir. Uluslar arası ilişkilerin burjuva çerçevede ele alınmasını teşvik etmek, yani uluslar arası rekabet, düşmanlık ve savaşları teşvik etmek siyaseti açıkça gerici bir karaktere bürünmüştür. Uluslararası ilişkilerin işbirliği, dostluk ve dayanışmayı teşvik siyaseti çerçevesinde ele alınması zorunluluk haline gelmiştir. Ya ulusal ilişkiler bu çerçevede düzenlenir, ya da uluslararası ilişkiler barbarlığa dönüşür. Başka seçenekler, orta yollar arayanlar son tahlilde barbarlığın cephesine güç katar duruma düşmekten kurtulamayacaklardır.

“Ya o, ya bu. Kriz dönemleri bunu empoze eder. Dünyanın tüm işçileri siyasetlerini, ulusal siyasetlerini de, içinde bulunan kriz olgusuna göre ayarlamalıdır.

“Ya o, ya bu. Sadece altta kalanın değil, arada kalanın da canı çıkacaktır.”

Yukarıda uzunca yaptığımız alıntı, **Kıbrıs’ta Sosyalist Gerçek** gazetesinin 29. sayısından alınmıştır.

Bugün yaşadığımız olaylar, 10 ay önce yaptığımız tespitlerin doğruluğunu çok açık bir şekilde sergiliyor. Büyük emperyalistler, Körfez krizinde olduğu gibi, dünyanın hiçbir yerinde başına buyruk burjuva rejimler istemiyor. Başına buyruk hareket etmeye kalkışan ve büyük emperyalistlerin çıkarlarına engel yaratmaya kalkışan gerici burjuva rejimler ya IMF yoluyla (Endonezya gibi) ya da savaşlar yoluyla kontrol altına alınıyor.

Alman emperyalizmi, eski Yugoslavya’da nüfuz alanını artırmak için Hırvatistan ve Bosna’da savaşları teşvik ederek amacına ulaştı. Fakat bunun yanında Balkanlarda, bir dizi ezilen küçük ulusların burjuvaları, karlarını artırmak amacıyla Batı Avrupa emperyalistlerinin kolları olmak için çırpınıyor. Bunu gerçekleştirmek için de ezilen ulusların işçi ve emekçi yığınlarına karşı her türlü ihaneti sergiliyor.

Alman emperyalizmi, amacının bu günlerde ne olduğunu tespit etmeye çalışan NATO’yu devreye sokarak, ‘insan hakları’ safsatası ile Balkanlarda önemli bir güç olan Sırbistan’a darbe indirmeyi başarmışa benziyor. Bu savaş nedeniyle bir milyon Kosovalının göçe maruz kalması NATO için pek de önemli bir olay değildir. Balkanlar’daki savaş ABD emperyalizmine haftada bir milyar dolara mal olurken, göçmenlere yardımcı fazla gören emperyalistler, her yerden Kosovalılara yardım toplama kampanyasına geçerek kamuoyunun dikkatlerini başka yöne çekmeyi de unutmuyorlar.

Ülkelerin sınırlarının dokunulmazlığını sürekli dile getiren emperyalist burjuvazi, kendi eli ile bu dokunulmazlığı kaldırarak her gün barbarlığına bir yenisini daha katıyor. Emperyalizm, çıkarlarının tehlikeye girdiği her yerde kendi hazırladığı yasaları çiğnemekten geri kalmıyor. Dün Irak ve Kürtler, bugün Balkanlar ve Kosovalılar, yarın belki de ekonomik olarak güçlenmekte olan Türkiye ve Kürtler aynı kategoriye konularak büyük emperyalistlerin müdahale alanı olacaktır.

Ezilen uluslar/halklar, emperyalizmin bu çıkar dalaşmalarında bir piyon olarak kullanılmak istemiyorlarsa; Avrupa, ABD ve diğer emperyalistlerin oyununa gelmek istemiyorlarsa, kendi kurtuluşları için siyasetlerini bu emperyalist güçlere dayayarak değil **ezen ulusların işçi ve emekçi yığınlarına dayayarak** oluşturmalarıdır.

Emperyalist barbarlığı durdurmanın başka yolu yoktur.

Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk Gençler Londra’da Biraraya geldi

(KSG Londra)-Kısa adı Forum olan, **Kıbrıslı Rumlarla Kıbrıslı Türkler Arasında Dostluk ve İşbirliği için Forum’un** girişimiyle Londra’da bir araya gelen Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk gençler 2-9 Nisan tarihleri arasında bir hafalık bir çalışma yaptılar.

Güney Kıbrıs’tan onüç, Kuzey Kıbrıs’tan sekiz gençle Londra’daki Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk gençlerin de katıldığı toplantılarda Kıbrıs’ta yakınlaşmanın sorunları ele alındı. Toplantıların yanında, bir dizi gezilerde bulunan gençler, Londra’da Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türklerin beraber çalıştığı toplum merkezlerini de gezdiler.

Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türklerin yakınlaşmasına en büyük engelin milliyetçilik olduğunu belirten çoğu gençler, birlikte çalışmada Kıbrıs’ta sınırın engel olmaması gerektiğini de vurguladılar.

Avrupa Birliği’nin büyük kapitalist işletmelerin birliği olduğunu dile getiren birçok delege, Kıbrıs sorununda AB’nin yardımlarında art niyet gördüklerini açıkladılar. Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk sol partilerin, Kıbrıs sorununu çözmek için gerektiği kadar çaba harcamadıklarını belirten birçok delege, yeni metodlarla daha geniş Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk gençleri bir araya

getirmek gerektiğini de vurguladılar.

Ortak bir deklarasyon yayınlayan gençler, Avrupa’da yaşanan savaşın sona ermesini de dile getirdiler. Gençler ayrıca Kıbrıs Sorununun çözümlenmesi için çabalarına devam edeceklerini de açıkladılar.

KSG Londra Bürosu’ndan arkadaşlar da toplantılara katılarak katkıda bulundular. Kıbrıs’ta yakınlaşmanın önündeki engellerin en büyük nedeninin milliyetçilik olduğunu açıklayan KSG Londra Bürosu’ndan arkadaşlar, toplantılara katılan gençlerle bir dizi konularda aynı görüşleri paylaştıkları da gözlemlendi. Ayrıca, KSG’nin AB ve NGO’lar (hükümete bağlı olmayan örgütler) üzerine görüşlerini özetleyici bir broşürü de katılan delegelere dağıtıldı.

Gençler Kuzey Londra’da ‘Kıbrıslılar Merkezi’nde Kültür Gecesi de düzenlediler.

Susurluk ve Kontrgerilla Gerçeği

HÜSEYİN KOCADAĞ

2

EVRENSEL BASIM YAYIN Semih Hiçyılmaz

1944 Erzincan doğumlu 1967'de komiser muavini rütbesiyle Polis Enstitüsü'nden mezun oldu. Emniyet Genel Müdürlüğü'nde göreve başladı. Emniyet amiri olana kadar 11 yıl değişik yerlerde çalıştı. Emniyet amiri olduktan sonra Urfa, Uşak, Hakkâri, Diyarbakır, Tekirdağ ve İstanbul'da görev yaptı. Meslek hayatı boyunca 9 takdirname ve 322 maaşla ödüllendirildi.

Fenerbahçe Spor Kulübü Yönetim Kurulu Üyeliği de yapmış olan Kocadağ'ın cenazesinde gözyaşı dökkenler arasında Ankaralı babalardan İskender Çolak da bulunuyordu. Ardında 200 milyon dolarlık bir servet bıraktığı gazetelerde yazıldı.

Meslek hayatı boyunca nöbete gelmemekten, devlet aracını özel işte kullanmaktan, kumar oynanmasına müsaade etmekten soruşturmalar geçirdi, cezalar aldı.

Gölbaşı'nda eğitim yaptığı dönemde bir kişinin silahla vurulması olayına karıştığı ve aynı dönemde İranlı bir kadınla ilişkisi olduğu için soruşturma geçirip, meslekten ihraç edildi. Daha sonra mahkeme kararıyla göreve döndü.

Mesleğin ilk yıllarında, henüz komiser muavini olarak Urfa'da çalışırken Bucaklarla dost oldu. Bucak-Kocadağ dostluğu Kocadağ'ın kullandığı mercedes kamyonu çarpana kadar kesintisiz sürdü.

Özel Harekât'ın kuruluşunda ve örgütlenmesinde aktifrol oynadı. Hakkari Özel Harekât ve Diyarbakır Özel Harekât Müdürlüklerinden sonra Diyarbakır Emniyet Müdür Yardımcılığı'na getirildi. Necdet Menzir'in İstanbul Emniyet Müdürü olmasından sonra İstanbul'a tayin edildi. Sedat Bucak'ın, Kocadağ'ın Urfa Emniyet Müdürü olması için çaba sarfettiği, sonrasında Hayri Kazakçıoğlu ile İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı olmasında etkili oldukları biliniyor.

İstanbul'daki motorize ekiplerin kurucusu İstanbul Terörle Mücadeleden Sorumlu Emniyet Müdür Yardımcılığı yaptığı dönemde, işkence yapmaktan, hakkında soruşturma açıldı.

Gazi olayları sırasında görevdeydi. Kimileri Kocadağ'ı olaylar sırasında pasif davranmakla suçladı, kimileri gösterdiği sağduyudan dolayı kutladı. Sağduyunun ya da pasif davranmanın bilançosu 22 ölü idi.

Polis şefi Mehmet Çağlar ve Hüseyin Kocadağ, televizyon ekranlarında Alaattin Çakıcı tarafından ölümle tehdit edilmişti. Çakıcı, gerekçe olarak bunların karısıyla ilişki kurduklarını söylüyordu.

Classis Otel'i'nin sahibi Ahmet Hamoglu'na ait bazı kumarhanelerin %5 ortağı diye yazıldı.

Ömer Lütfü Topal cinayeti ile ilgili bir program yapma hazırlığı içinde olan Uğur Dündar'ı çağırdı. "Bu programı yapma" diye üstü kapalı tehdit etti.

Aynı araç içinde kaza geçiren Hüseyin Kocadağ ve Abdullah Çatl'yı, Özel Harekât Timi'ni kuran Korkut Eken'in tanıştırdığı iddia ediliyor.

Behçet Cantürk tanıdığı birileri tarafından pusuya düşürülerek öldürüldüğü sırada sırtında çelik yelek vardı. Bu yeleğin seri numarasıyla Hüseyin Kocadağ'ın çelik yeleğinin seri numaraları birbirini takip ediyordu.

Kurşun geçirmez çelik zırhla kaplanmış mercedes durdurulduğu sırada, seri numaraları birbirini takip eden çelik yelekleri giyenlerden Cantürk arabanın arka koltuğunda otururken, diğer çelik yeleği giyen, bir eliyle silahını doğrultmuş öteki eliyle arabanın kapısını açmak için uzanıyordu.

GONCA US

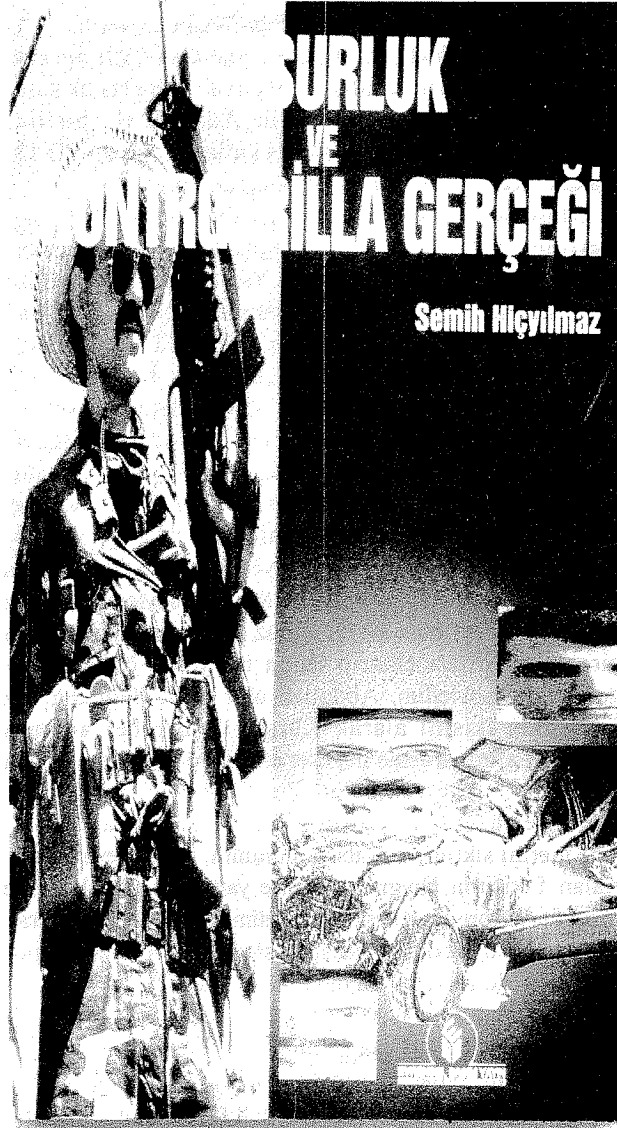
Manisa Spor Akademisi'nden mezundu. Matbaacı Can Apa ile evliydi, ancak boşanma davası sürüyordu. Manken ve artist olarak çalışıyordu. 1991'de Kuşadası'nda Türkiye 3. Sinema Güzeli seçilmişti.

Kuaförünün iddiasına göre Necdet Ulucan ve Abidin Necipoğlu gibi yeraltının önde gelen isimleriyle de ilişki içindeydi. Zaman zaman kurye olarak görev yapmasının yanı sıra sık sık devlet kademelerindeki bürokratların ve sosyetenin gösterişli yemeklerinde yer alıyordu. Yurtdışına sık sık çıktığı belirlenirken, seyahatlerinin amaçlarının ne olduğu bilinmiyordu.

Kazanın hemen sonrasında televizyonlarda kimliği Yonca Yücel olarak açıklandı. Yonca Yücel MİT raporunda Mehmet Ağar'ın yurtdışı bazı bağlantılarını yapan dansöz

dostu olarak anlatılıyordu. Mehmet Ağar'ın Ankara'ya geldiğinde Yonca Yücel ile konsomtris Nur'un evinde buluştuğu ve kaldığı yazıyordu. Gonca Us'un da sık sık gittiği Kıbrıs'ın önde gelen isimleri olan Asil Nadir ve Rauf Denktaş'la Yonca Yücel'in yakınlığı biliniyordu. Yonca Yücel'in son olarak İngiltere'de Asil Nadir'in aldığı evde yaşadığı söyleniyordu.

Her nedendir; bilinmez kazanın hemen sonrasında Gonca Us ile Yonca Yücel birbirine karıştırılmıştı. Belki

de ilişkilerin benzerliği karışıklığa yol atmıştı.

Gonca Us arabadan çıkarıldığında Melahat Özbay adında sahte kimlik taşıyordu. Bir mankenin, hem de Türkiye 3. Sinema Güzeli seçilmiş birisinin sahte kimlikle gezmesi, arabadakilerden biriyle gönül ilişkisinin ötesinde şeyleri çağırıyordu.

Sonraları Gonca Us'un Abdullah Çatl'nın imam nikâhlı eşi olduğu ortaya çıktı. Gonca Us'un babası da Çatl'nın Botaş'tan ihale alan şirketinde şantiye şefi olarak çalışıyordu.

SEDAT BUCAK

Sedat Bucak, Bucak aşiretinin reisiydi. Bucak aşireti ise adı bin bir türlü karanlık işlerle anılan bir aşiret. 1992 yılında Güneydoğu'da sürdürülecek özel savaşın stratejisine bağlı olarak oluşturulan korucu aşiretlerinden. Dönemin Cumhurbaşkanı Turgut Özal, Başbakan Süleyman Demirel ve Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in yürürlüğe koyduğu plan uyarınca, aşiretler ve ağaların da süren savaş içerisinde aktif olarak konumlanmaları sağlanmalıydı. Güneydoğu'da organizasyon Mehmet Ağar, Ünal Erkan, Korkut Eken ve istihbaratçılarca başlatıldı. Söylenildiğine göre Necmettin Cevheri, Mehmet Ağar ve o zaman Diyarbakır ve Hakkâri'deki özel timlerin koordinatörlüğünü yapmakta olan Bucak'ın kaza arkadaşı Hüseyin Kocadağ, Sedat Bucak'ı koruculuğa razı etmişlerdi. Sedat Bucak her ne kadar ağızını açtıkça vatan, millet için korucu olduklarından bahsetse de o tarihte 90 milyar lira para ve 1200 korucuyu tam teçhizat silahlandırarak malzeme karşılığı pazarlığın bağlandığı söyleniyordu. Yine diğer bir iddia da, Bucak'ın korucu

sayısını kat be kat fazla gösterip devletten olmayan korucuların paralarını da aldığı şeklindeydi. Tabii yalnızca korucu maaşlarından elde edilen para değildi pazarlıkta el sıkışmayı sağlayan. Bucak aşiretinin Güneydoğu'da sürdürülen savaşta aktif bir piyon olmasının karşılığı olarak küçük bir cumhuriyet sağlanmıştı Bucaklara. Her türlü yönetimi, tasarrufu, idaresi Bucaklara ait olan bir cumhuriyet. Bucak aşiretinin dışında kimsenin söz sahibi olamadığı, aksine söz söyleyenlerin ortadan kaldırıldığı bir cumhuriyet. Aslında cumhuriyet demek de yanlış, bir ortaçağ derebeyliği yaratılmıştı Siverek ve civarında.

Belediye başkanı, Bucak aşiretinden olmak zorundaydı. Partilerin ileri gelenleri ya Bucak aşiretindendi ya da onlarla son derece iyi ilişkiler içerisindeydi. Karakol komutanları zaten Bucak'tan bağımsız hareket edemezdi. Devlet Bucaklardı. Kürt yoksullarının üzerindeki baskının devam ettirilmesinin karşılığı, bazen Süt Endüstrisi Kurumu'nun özelleştirilen fabrikasının bedava fiyatına Bucaklara hediye edilmesi oluyordu, bazen de kilometreklerce arazinin hint keneviriyi ekilmesine göz yummak.

1996'nın Mayıs ayında Bucaklara ait Altaylı köyü ve Alsancık mezarası ile Divan köyü, Konurtepe köyü, Bağcı mezarası, Bucak köyü Narlıkaya mezarasında toplam 2 milyon 262 bin 188 kök dişi hint keneviri ele geçirildi. Olayla ilgili Bucak aşiretinden gözaltına alınanlar oldu, birkaç gün içerisinde serbest bırakıldılar. Siverek Cumhuriyet Başsavcısı Hasan Ölgünar, hint keneviri ekiminin tutuklanmaya gerekçe olamayacağını belirterek, olayın sıradan bir olay olduğunu söyledi. Dişi hint keneviri esrarın hammaddesinde kullanılıyordu.

Evi bir, şato gibiydi. Evin bulunduğu sokak ise tümü çelik yelekli, uzun namlulu silahlı korumalarıyla doluydu. Önünde çelik ve beton takviyeli altı metre yüksekliğinde bir koruma duvarı yükseliyordu. Evin dört bir tarafında mazgal delikleri göze çarpıyordu. Terasta iki metre çapında dev bir çanak antenle, bir eşi ancak MİT merkezlerinde olabilecek nitelikte telsiz anteni bulunuyordu. Bu da gösteriyordu ki Bucak aşiretinin Güneydoğu'daki rolü o denli basit değildi. Daha pek çok korucu aşiretinden daha farklı bir konumdaydı Bucaklar. Her türlü yolun mübah olduğu kontrgerilla savaşının aktif bir parçasıydı bu korucu asireti. MİT'in, kontrgerillanın bölgedeki bir merkezini oluşturmuyordu bu şato. Telsiz anteninin olduğu terasın dört bir tarafı da mazgallarla ve kornmuş mevzilerle çevriliydi.

Bir de yüzme havuzu vardı evin. Harran'ın çatlamış topraklarında yoksul köylüler bir damla su bulabilmek için kilometreklerce yol kat edip, tül bentten böceklerini süzerek bir damla içecek su bulabilseler de, kavurucu sıcakta serinleyebilmek Bucakların en doğal hakkıydı. Bir vaha gibiydi Bucakların evi, çölün ortasında.

Ama bir de bodrumu vardı bu evin. Birçok hücreden oluşmuş, duvarlarında kelepçeler asılı, zulüm ve baskı rejimine karşı gelenlerin çarmıha asıldığı hücreler. Özel tim elemanları işkence seanslarında yorulup terleyince evin bahçesindeki havuzda serinliyorlardı. Evin odalarının birçoğu itiraflara, katillere, kanun kaçaklarına ayrılmıştı. Havuzun başında düzenlenen çığkoffe partilerinde, çoğu zaman gündüz yaptıkları katliamların şerefine kadeh kaldırıyorlardı Bucaklar ve misafirleri.

Yalnız Siverek'in köylerinde mi sürdürülüyordu sürek avı. Bir söyleşisinde Sedat Bucak, şunları söylüyordu: "Benim Diyarbakır'da, öteki illerde arkadaşlarım var. Bizim yaptığımız işleri bilenler var. Bana telefon açıp ihbarda bulunuyorlar ve biz gidip basıyoruz. Etki alanımız Diyarbakır'dan Batman'a uzanıyor, daha da genişleyecek."

Diyarbakır'dan Batman'a... Faili meçhul cinayetlerin sayısının her sene yüzlerle ifade edildiği bir bölge.

İşte Sedat Bucak, Güneydoğu'da sürdürülen özel savaşın vurucu timlerinden biri olan Bucak aşiretinin reisiydi.

ABDULLAH ÇATLI

9 Mart 1978'de 7 TİP'li gencin öldürüldüğü Bahçelievler Katliamı'nın mimarı. 1977 yılında Ülkücü Gençlik Dernekleri (ÜGD) Ankara Başkanlığı, 1978'de ise ÜGD Genel Başkan Yardımcılığı görevleri yaptı. 2

(devamı 8. sayfada)

Susurluk ve Kontrgerilla Gerçeği

Kasım 1978'de Sağmalcılar Cezaevi'nden 13 faşistin kaçmasını planladı. 23 Kasım 1979'da Maltepe Cezaevi'nden Mehmet Ali Ağca'nın kaçırılmasını, Oral Çelik ile beraber planladı; Çatlı, Papa suikasti öncesinde Ağca'ya silahı veren Mehmed Şener ile birlikte gözaltına alındı. Ağca'yla birlikte İtalya'da yakalandı. 1985'te Fransa'da uyuşturucuyla yakalandı, hapis yattı. İsviçre'ye iade edildi. 1990 yılında İsviçre'nin Zug Cezaevi'nden anahtarla kapıları açarak firar etti.

Balgat Katliamı nedeniyle idam edilen Mustafa Pehlivanoglu, asılmadan önce, son anda verdiği ifadede kendisini ve İsa Amağan'ı Çatlı'nın yönlendirdiğini itiraf etmişti.

Bir akşam üzeri Ankara'nın emekçi semtlerinden Balgat'ta iş dönüşü birer çay içerek yorgunluklarını atarken sohbetlerini sürdürenler, kahvenin kapısında birdenbire ortaya çıkan katilleri gördüler. Daha ayağa kalkmalarına bile fırsat olmadan otomatik silahlardan kurşun yağmaya başladı. Taranan kahvede 5 kişi ölmüş, 14 kişi de yaralanmıştı. Katillerin başında olan ve elindeki silahla ölüm kusan Pehlivanoglu, emri Çatlı'nın verdiğini söylüyor ve şunları anlatıyordu: "Balgat olayından sonra Çatlı Ankara'da kalmanın sakıncalı olduğunu söyleyerek İsa ve beni Eskişehir'e gönderdi. Sonra yakalandık. O tarihlerde bir arkadaşımız Çatlı'ya bizim serbest bırakılmamız için 3,5 milyon lira veriyor. Ama Çatlı İstanbul'a gidiyor, kayumcu dükkânı açıyor. O güne kadar emri veren, İsa Armağan'ı yönlendiren ve eylemi yaptıran Abdullah Çatlı'dır. Hatta Balgat olayına karışan Haydar Şahin de çok konuştuğu için Çatlı'nın emriyle öldürüldü. Çatlı bizi cezaevinden kaçıracaktı, ama İsa, Haydar Şahin'in intikamını kendisinden alır diye korktu ve vazgeçti. Eylemlerimizden partinin haberi vardı."

Abdullah Çatlı hakkında itiraflarda bulunan bir başka kişi ÜGD Hukuk Masası Başkanı Ali Yurtaslan'dı. Yurtaslan da şöyle konuşuyordu: "25 Ağustos 1978'de, Nevzat Bor, Çatlı, Mustafa Pehlivanlı Sakarya'da yakalandı. İstanbul'a götürüldüler. Ama serbest bırakıldı. Daha sonra Ankara polisi gözaltına aldı. Ankara'ya getirilmesinden Bir saat sonra ÜGD Başkanı Muhsin Yazıcıoğlu, şubeyi arayarak 'Abdullah'ı bırakmazsanız Ankara'nın 150 ayrı yerinde bomba patlatacağız' diye polisleri tehdit etti. Çatlı bu tehditten sonra serbest bırakıldı.

Ankara Nenehatun Yurdu'nun başkanı Nidai Seven, yardımcısı Armağan Yıldız'dı. Yurdun ve bölgenin sarumlusu Mehmet Korkmaz ise Çatlı'ya bağlıydı. Çatlı, Muhsin Yazıcıoğlu, Şevket Çetin ve Ali Kaçar'ın kararıyla, cezaevinden kaçırılacak ülkücüler tespit ediliyordu. Ali Bülent Orkan'ın cezaevinden firar etmesini Çatlı ve arkadaşları sağladı. Orkan kaçmasından bir yıl sonra Piyangotepe Katliamı'na karıştı."

Yurtaslan, Çatlı'nın, organize ettiği 2 Kasım 1978'deki Sağmalcılar toplu firarında 30-40 ülkücünün kaçması planlanırken, 13 ülkücünün kaçması üzerine sinirlendiğini ve ÜGD yöneticilerini firçaladığını da anlatıyordu.

Çatlı'da marifet bol

Ali Yurtaslan, Abdullah Çatlı'nın hakim ve savcılara rüşvet verilmesi, şantaj yapılması, silahlı baskın, soygun, gasp ve katliamlara karıştığını da itiraflarında anlatmıştı. Çatlı'nın Hüseyin Demirel, Nevzat Bor, Mehmet Korkmaz, Hüseyin Kocabaş ve Feridun Akkuzu'dan oluşan ekibiyle birçok kahve tarama olayını yönettiğini söylüyordu. "Çatlı dolaylı emir vermezdi. Eylemi yapacak adamı çağırır ve vuracağı hedefi söylerdi. Reis lakaplı Çatlı'nın adamları İbrahim Çiftçi, Turan Demirkıran, Mahmut Korkmaz, Bünyamin Yıldırım, Ömer Özcan, Ercüment Gedikli, Mehmet Kundakçı ve Haluk Kırıcı'ydı." Abdullah Çatlı'nın Kıbrıs'tan gelen bol miktarda silahı ÜGD'nin Genel Merkezi'nde sakladığını söyleyen Ali Yurtaslan, "Abdullah, MHP'li Yüzbaşı Mehmet Ali Çeviker'den yarım sandık askeri yapım TNT (tahrip kalıbı) aldı. Bu patlayıcılar daha sonra İstanbul ve Ankara'da dağıtıldı. Hatta 16 Mart Katliamı'nda da kullanıldı" iddiasında da bulunuyordu.

Gerçekten de o sıralar Ankara ve İstanbul'da yoğun bombalama eylemlerinin görüldüğü dönemlerdi. Bahçelievler Katliamı'ndan bir ay önce Ankara'da da öğrencilerin üzerine bomba atılmıştı. Bu eylemin sorumlusunun da Çatlı olduğu söylenmişti. Olaydan İay sonra TNT taşıyan MHP'li bir polis yakalanıyor ve patlayıcıları dağıtmak üzere Çatlı'nın kendisine verdiğini

itiraf ediyordu. MHP'li polis, daha sonra Ankara'da bir karakolun penceresinden düşerek ölüyordu.

Abdullah Çatlı'nın Bahçelievler Katliamı'nın planlayıcısı ve uygulayıcılarından olduğunu bir kez de yakın bir dostunun ağzından dinleyelim. Çatlı ÜGD Başkan Yardımcısı iken başkan olan, cenazesinde en ön safta yürüyen, Çatlı'ya toz kondurmayan BBP Başkanı Muhsin Yazıcıoğlu serbest bırakıldığı bir gözaltı sırasında şu ifadeyi veriyordu: "Ben daha önce başka bir olay nedeniyle yargılanıp tutuklanmıştım. Olayın olduğu tarihlerde Sivas'tan tahliye olduktan sonra, yanımda Ünal Osman Ayanoglu ile birlikte Mustafa Mit'e ait bir araçla Ankara'ya hareket ettik. Yolda Bahçelievler'de 7 kişinin öldürülmesini sorduğumuzda Ünal bana, bu olayı Abdullah Çatlı'nın emir ve organizasyonu ile kendisi dahil olmak üzere Haluk Kırıcı, Mahmut Korkmaz, Bünyamin Adanalı ile birlikte yaptıklarını söyledi. Ünal, olayda kullandıkları 06 PD 137 plakalı otonun da Çatlı'ya ait olduğunu bildirdi."

Mustafa Pehlivanoglu da, savcılık ifadesinde Balgat Katliamı'ndan sonra yakalanıp Ankara Merkez Cezaevi'nde yatarken Muhsin Yazıcıoğlu ve Abdullah Çatlı'nın birlikte kendisini ziyarete geldiklerini, kendisini cezaevinden kaçıracaklarına dair söz verdiklerini anlatır.

Çatlı'nın organize ettiği Bahçelievler Katliamı'nı, o zaman arkadaşları arasında İdi Amin olarak anılan, bu davadan 7 kez idam cezası alan, arandığı dönemde evlenirken nikâh şahitliğini Mehmet Ağar'ın yaptığı Haluk Kırıcı, Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı Savcılığı'nda heyet önünde verdiği ifadede şöyle anlatıyor: "Kapıyı iki kere çalarak içeri girdik. Eter şişesini vererek bunu Abdullah'ın gönderdiğini ve onları bayıltalım dediklerini söylediler. Dışarı çıktım, kendisine bu böyle olmaz, evdekileri ikişer veya birer birer dışarı çıkarıp تنها bir yerde öldürmemiz gerektiğini söyledim. Abdullah olur dedi. Bağladığımız kişilerden ikisini alarak Kürşat ile beraber arabaya götürdük. Çatlı arabayı hareket ettirdi ve Eskişehir yoluna çıktık, araba süratle gidiyordu. O iki kişiyi indirdim. Tümseğe yüzükoyun yatırttım. Her birinin kafasına üçer tane mermi sıktım ve arabaya döndüm. Tekrar eve geldik. Kalan 5 kişinin baygın vaziyette yattığını gördük. Evde bulunan Mahmut, Kürşat ve Ercüment'e bunlar boğarak öldürmenin daha doğru olacağını söyledim. Telden yapılmış bir askıyı aldım ve birini onunla boğmaya çalıştım, ancak boğamadım. Bunun üzerine bir havluyu ağzına ve burnuna bastırarak boğdum. Diğerlerini bu şekilde öldürmenin çok zor olacağını, onların gitmelerini, baygın olanları ayılıp hepsinin kafasına kurşun sıkarak öldürebileceğimi söyledim. İlk defa Serdağ isimli kişiye ateş ettim. Tabancadaki mermilerin hepsini boşalttıktan sonra dışarı çıkıp kaçmaya başladım. Dörtüyl'de , Abdullah'ın bulunduğu eve gittim. Silahı ona verdim."

Anlattıklarına bakılarak İdi Amin lakabını hak etmekte hiç de haksız olmadığı anlaşılan Haluk Kırıcı, Çatlı'nın ölümünden sonra Bucak'la yapılan televizyon programına telefonla katılıyor ve yine ilginç şeyler söylüyor. Kırıcı, Çatlı için "O bir kahramandır, ASALA önderlerini kim temizledi, komşu ülkedeki çıkan orman yangınlarını kim çıkardı" diyerek kontra eylemleri hakkında ipucu veriyordu.

18 yıldır aranan ama bir türlü yakalanamayan Abdullah Çatlı gibi Haluk Kırıcı da uzun süredir kaçaktı ve aranıyordu. Gerçi o da zaman zaman kazara polis tarafından gözaltına alınıyordu, ama bunlar hiçbir zaman problem olmuyordu. Kasım 1989'da şartlı tahliyeden bırakılan Kırıcı'nın, davalarından birinden ceza miktarı değişince tekrar aranmasına başlanmıştı. 1996 Nisanı'nda Kadıköy'de gözaltına alınan Haluk Kırıcı'nın üzerinden Mehmet Ağar'ın imzaladığı yardımcı olunmasını belirten bir kart çıkıyordu. Asayiş Şube'de gözaltında tutulan Kırıcı, birkaç gün sonra elini kolunu sallayarak çıkıp gidiyor ve kaçtı deniyordu.

Aranmasına rağmen kendi kimliğiyle gezen Kırıcı bir de şirket kuruyordu. Haluk Kırıcı'nın ortaklarından bir tanesi de yıllanmış suç ortağı Abdullah Çatlı'nın kardeşi Zeki Çatlı idi. 18 Temmuz 1991 tarihli 2819 sayılı Türkiye Ticaret Sicili Gazetesi'nde yayınlanan şirketin adı Pronesse Tıbbi Malzeme ve Tekstil Sanayi Tic. Ltd. Şti. idi ve şirketin 5 ortağı bulunuyordu. Ortakların isimleri ve adres gösterdikleri iller şöyleydi: Haluk Kırıcı-Erzurum, Zeki Çatlı-Nevşehir, Ali Rıza Önen-Ümraniye İstanbul, Uğur Akbaş-Adana, Ahmet Ercüment Gedikli-Erenköy İstanbul

Abdullah Çatlı'nın 9 Mart 1978'deki Bahçelievler Katliamı'ndan hemen sonra Bulgaristan'a geçerek silah ve uyuşturucu kaçakçılarıyla çalışmaya başladığı da söyleniyordu. Ali Yurtaslan'ın itiraflarında bu konu şöyle anlatılıyordu: "Katliamdan hemen sonra Çatlı Varna'ya giderek Türk mafyasıyla birlikte çalışmaya başladı. Bildiğim isimler Abuzer Uğurlu ve Ofllu İsmail. Bu kişiler MHP'ye silah temin ediyordu. Avrupa'da silahlara ödeme gerektiğinde eroin gönderiliyordu. Bozkurtlar, eroin dağıtımını elinde tutuyorlar ve parayı silah alımına yatırıyorlardı."

Anlatılanlar, ileride genişçe değineceğimiz Albay North'un faaliyetlerini hatırlatıyordu. Birçok ülkede karanlık faaliyetleriyle tanınan ve bu yüzden adı 'Karanlık Yarbay'a çıkan Albay North ve CIA, İsviçre'deki kara para aklama uzmanı bankerler ve bankaların desteğiyle Amerikan ve İsrail silahlarını Humeyni'nin iktidarda olduğu İran'daki mollalara ulaştırıyorlar. Humeyni, silahların parasını eroin ve baz morfin satışından elde ediyor. İsviçre'ye yerleşen Türk ve Lübnanlı uyuşturucu kaçakçıları malı mollalardan alarak piyasaya sürüyor ve paranın İran'a ait kısmı İsviçre'deki bankalara ve bankerlik şirketlerine İran adına yatırılıyordu. North'un ve CIA'nın payına düşenler de dünyanın başka bir yerindeki kontra faaliyetlerine aktarılıyordu. ÜGD Hukuk Masası Başkanı Yurtaslan'ı dinlemeye devam edelim: "İstanbul'daki MHP teşkilatının karanlık örgütlerle çok grift ilişkisi vardır. Mesela Ofllu İsmail'in İstanbul MHP'ye büyük yardımlar yaptığını duydum. Ofllu İsmail kaçak duruma geçince yerine eniştesi (Dündar Kılıç) geçiyor. Bu adam da MHP'ye büyük yardımlarda bulunuyor. Yaşar Okuyan'ın Ofllu İsmail'in yanında yetiştiği söylenir... Ayrıca Abdullah Çatlı İstanbul'dayken, sahte döviz ve para basanlarla ilişki kurduklarını öğrendim."

MHP'nin silah kaçakçılarıyla benzer ilişkilerini o zamanlar Doğunun Başbuğu olarak anılan Yılma Durak 30.10.1980 tarihinde İstanbul emniyeti'nde verdiği ifadesinde şöyle anlatıyordu: "Teşkilatın silah işlerini Recep Öztürk hallederdi. Recep Öztürk, Çayırovalı Osman ile tanışıyordu. Recep'e silah konusunda söz vermiş. Bir gün telefonla bizi aradı. Celal Adan ve Ali Doğan'la birlikte Sultanahmet'te buluştuk. Oraya yakın olan Kadri Yüceler'in yazıhanesinde oturup konuştuk. Benden 100 bin lira istedi. Yakın olan Hergün gazetesine giderek Mehmet Şandır'dan 100 bin lira aldım ve getirip bunu Celal Adan'a verdim. Bu para ile 6 tane silah almışlar. Beş tanesini Hasan Küçük'e, bir tanesini Orhan Çakıroğlu'na vermişler. Recep Öztürk, Çayırovalı Osman'dan bu zamana kadar teşkilat için birçok silah satın aldı. Bu silahlara ödenen paraların bir kısmı parti muhasebesinden, diğer kısmı ise her ay İstanbul'da büyük zenginlerden toplanan büyük paralardan benimseniyordu. Parti muhasebesinden silah satın almak için benim bildiğim kadarıyla 500-600 bin lira para ödenmiştir."

Bir yandan silah ve uyuşturucu kaçakçılığından bir yandan mafyanın bağışları, bir yandan sahte döviz ve para basımından elde edilen gelire işadamlarının yardımları katılarak silahlanıyordu. Patronların, hem de en kodaman patronların MHP'ye verdiği desteği Türkiye'nin anılarını yazan Doktoru Selim Kaptanoğlu'nun '12 Eylül'de Türkiye' adlı kitabından çarpıcı bir örnekle görmek mümkün: "Bir gün Türkiye'nin evinin kapısı çalındı. Bu kez Özal, patronu Sakıp Sabancı ile birlikte gelmişti. MHP Genel Başkanı'na iltifat edip 'Siz Türkiye'nin en büyük liderisiniz, komünizme karşı bir dalgalanan bayraksınız' dedikten sonra Sabancı ile birlikte getirdiği bond çantayı açtı ve içindeki büyük rakamlara ulaşan parayı Milliyetçi Hareket'e yardım olarak "takdim etti."

Özal-Türkes ilişkileri, 12 Eylül Harekâtı gerçekleşinceye kadar işte bu düzeydeydi. Özal başka işadamlarından da MHP'ye yardımlar tapladı."

Abdullah Çatlı bir müddet Bulgaristan'da kalır. Bulgaristan'da Abuzer Uğurlu, Ofllu İsmail, Bekir Çelenk gibi kaçakçılar faaliyet sürdürmektedir. Bunlar kaçakçılık faaliyetlerinin yanı sıra MHP'ye de aktif destek olmaktadır ve iç içe geçmişlerdir.

Bunlardan Bekir Çelenk'in yakın dostlarından biri Berker İnanoğlu'dur. İnanoğlu, MHP İstanbul İl Örgütü yöneticilerindendir.

-SÜRECEK-

konuk yazar

Dr. Armağan Karal DESEM

ÜÇ KİŞİ BİR ARAYA GELEMEZSEK...

Kıbrısın Kuzeyinde, ezilen halkın vermesi gereken kavga, veriliyor mu?

Hem de ortada bunca kavgası verilecek neden varken?

Bu konuda hiç ses çıkmıyor dersek, ezilen halkın çıkarları için kavga verenlere haksızlık etmiş oluruz ama, çıkan seslerin, egemenlerin yaygaraları arasında uçup gittiğini, cılızlaştırıldığını söylemekte de bir hata yoktur sanırım...

Örgütsüzlük hastalığı, en büyük sorunumuz olarak ortada duruyor...

Bu ülkede, iki kişiden fazlası nedense biraraya gelemiyor...

Faşizmin, sihirli bir değnekle, "hadi bana eyvallah" diyerek gitmesini mi bekliyoruz yoksa?

Bugün Yugoslavya'da yaşanan senaryonun yapımcısı emperyalizm, o "sihirli değnek" midir?

Bazılarına göre, Nato'nun, emperyalizmin kararıyla bu kıyıya son vermesi, oldukça yerinde ve takdir edilecek bir davranıştır...

Bir zamanlar, hatta, bugün bile, yaşadıklarımızı anımsatan bu tür senaryolara, bizim alkış tutmamız pek de akıl işi olmasa gerek..

Kazanan, insanlık değil, ezilen halklar değil, emperyalizmdir çünkü...

Aklı başında olan hiç kimse, Yugoslavya'daki kıyımı haklı göremez...

Ancak, olayları, duygusal ya da

yüzeysel algılayarak, ortaya çıkacak olan sonuçlara boyun eğebilecek miyiz?

Amerikan emperyalizminin, Avrupa'yı da peşine takıp, dünyaya yeni bir düzen getirmeğe çalıştığı apaçıktır...

Getirilecek olan "yeni düzen" in eskisini aratacağı gibi..

Çünkü, emperyalizmin, güçsüzden, fakirden yana olması, kendi doğasına terstir..

Bugün Yugoslavya'da oynanan oyun, gücünün güçsüzü pataklamasıdır; aynen Sırp'ların yaptığı gibi..

Emperyalizm, uluslaşmaya karşıdır artık...

Yeni Dünya Düzeni, bu karşıtlık üzerine kurulmaya çalışılıyor..

Ulus Devletler birer birer ortadan kalkacak, sınırlar birleşecek, gümrük vergileri kalkacak, dünya, emperyalizmin pazarı haline gelecek...

Üretim ilişkilerinin geldiği nokta budur, emperyalist ülkelerde..

Üretimin pazarlanması için, sınırların kaldırılması gerek..

Tabii, malların serbest dolaşımı da yetmez..

Halkların alım gücünü artırmak gerek..

O yüzden, sınırlarım, milletim, yaygaralarına emperyalizm kulak vermez..

Yugoslavya'daki bugünkü vahşet, bunun en canlı örneğidir..

Bir avuç ezilen için, bunca kan dökülür

müydü sanılıyor?

Ve sanki dünyada, önce şövenizmi tırmandırıp, kendi istediği kıvama getirinceye kadar bekleyen sonra da, "kurtarıcı" rolüne yatan emperyalizm, bu kavgada karlı çıkacak tek taraf değil midir sanılıyor?

Bu savaştan sonra, Yugoslavya elli yıl daha belini doğrultamayacaktır..

Bunu emperyalizm gayet güzel planlamıştır zaten..

Savaş bitince, amerikan yardımları, emperyalizm desteği akacaktır bu bölgeye.. Emperyalizm, elden ayaktan teslim alacaktır Yugoslavya'yı..

Ekonomik olarak belli bir düzeye getirince de, pazarı haline getirecektir tabii..

Boşyere kan dökülüyor şu anda..

Çünkü sonucu belli olan bir savaşa girilmiştir..

Emperyalizmin hedefi, Dünya'yı tümüyle kendi pazarı yapmaktır..

Gerektiğinde bu amaç için, şövenizmi tırmandıracak, gerektiğinde de İnsan Hakları gibi, kabul gören hatta alkışlanan bir nedene sarılacaktır..

Yaşamakta olan dram budur bugün Yugoslavyada...

Biz mi?

Biz bu filmi kaç kez izledik zaten..

Ama dedim ya...

Üç kişi, biraraya gelemiyoruz gene de..

ABONE OLMAK İÇİN BANKA MAKBUZU İLE BU KUPONU ALTTAKİ ADRESE GÖNDERİN

YILLIK ABONE TUTARI : KIBRIS: 2,500,000 TL - TÜRKİYE: 3,000,000 TL - AVRUPA: 10 PAUND

ADINIZ, SOYADINIZ:.....

ADRESİNİZ:.....

Banka hesabı: Kıbrıs Türk Öğretmenler Kooperatif Tasaruf Bankası
Hesap No: C 03443 - Güzelyurt

Adres:
KIVILCIM YAYINCILIK
Bekiroğlu İşhanı, No: 1, MÜFTÜ ZİYAİ SOKAK
LEFKOŞA (Mersin 10 - Türkiye)

İŞÇİLER KÖYLÜLER

VE

ÖĞRENCİLER

BİRLEŞİNİZ!

STUDENTS .
WORKERS
AND PEASANTS UNITE !

Nato ne yapmak istiyor?

Yusuf Aydın

24 Mart akşamı başlatılan NATO savaş uçaklarının Yugoslavya'yı bombalaması, dünyamızın içine girdiği yeni kanlı dönemin bir işareti oldu. Kendi emperyalist emelleri için "insancıl yardım" maskesini takanlar, Balkan halklarına barış getireceklerine acı, kan ve gözyaşı getirmişler ve onlara bir kabus yaşatmaya başlamışlardır.

NATO'nun bombalama tehditleri altında Ekim 1998'de sağlanan ilk "barış" anlaşması ardından gelen Paris'teki ikinci "barış" görüşmesinde, Kosovalı Arnavutlar bağımsızlık isteklerinden vazgeçerken, Sırp liderleri kendi egemen toprakları üzerinde 28 bin kadar NATO askerinin bulundurulmasına razı olmadılar. ABD'nin bu aşağılayıcı talebi, Yugoslavya'nın egemenliğine saygısızlık anlamına geliyordu. ABD, Yugoslavya'yı fethetmeden topraklarını işgal etmek istiyordu. Bu talebin Miloseviç tarafından kabul edilmesi, onun ülkedeki aşırı-milliyetçiler tarafından alaşağı edilmesine yol açacaktı. Yugoslavya halkının yabancı saldırganlara karşı direnmekten başka seçeneği kalmamıştı.

Kosova'daki durum da hızla kötüleşti. Sırp güçlerinin tehdit ve saldırılarından kaçan 100 binlerce Kosovalı yurtlarını terkederek, mülteci oldular. 1998 yılı içinde 400 bin kadar insan, yani Kosova nüfusunun beşte birinden fazlası ev ve yurtlarını terketmişlerdi. Sırp liderler Kosova Kurtuluş Ordusu (UÇK)'nu etkisizleştirme adı altında vahşi bir etnik temizlik politikası uygulamaktaydılar. Köyler yerle bir edilmekte, insanlar yurtlarından sürülmekteydi. Ama emperyalist güçlerin Kosova'daki Arnavutların çıkarlarını korumakta olduklarını öne sürmek tamamen hayalcilik olur. Çünkü emperyalistler, Balkanlarda kendilerine yer etmek için insancıl amaçları kalkan olarak kullanmaktadırlar.

ULUSAL SORUN

Kosova'daki bunalım, ulusal sorunun kapitalizm koşullarında çözümlenemeyeceğine ilişkin açık bir işarettir. Daha önce, Tito yönetimindeki Yugoslavya Federasyonu'nda (6 cumhuriyet ve 2 özerk bölgeden oluşmaktaydı) yüksek düzeyde bir birlik gerçekleştirilmişti. Nüfusunun %90'ı Arnavutlardan oluşan Kosova, Yugoslavya çerçevesinde özerkliğini kabul etmişti. Ama, bürokratik sosyalizmin bunalımı, milliyetçilik zehirini yeniden su yüzüne çıkardı. Farklı cumhuriyetlerin her birinden su yüzüne çıkardı, kendi iktidarlarını ve elde ettikleri ayrıcalıkları korumak için milliyetçilik kartını oynadılar. 1989'da Miloseviç kokuşmuş Sırp milliyetçiliğine dayanarak, Sırp milliyetçiliğinin doğum yeri olan Kosova'da, Kosovalıların özerkliğine son verdi. Ardından da burada vahşi bir ulusal baskı politikası başlatıldı.

Ama eski Yugoslavya'da yer alan bugünkü bunalımda esas suç, emperyalist güçlerde ve daha çok Almanya'dadır. Berlin Duvarı'nın yıkılmasından sonra Doğu'da etki alanı arayan emperyalistlerden Almanya, Slovenya ile Hırvatistan'ın bağımsızlığına destek verip, Yugoslavya'nın yıkılmasını isteyerek gerçekleştirdi. Bu politika, bütün bu bölgedeki dengeleri bozdu. Bosna'da savaş çıktı, ardından Kosovo'daki şimdiki yangın yeri yaratıldı.

Kosova'nın özerkliği 1989'da kaldırılırken, Arnavutluk'taki devrimden sonra ve son iki yıl içinde oradaki silah sayısında bir artış oldu. Bu durum, UÇK'nın ve onun bağımsızlık için verdiği gerilla savaşının yükselişinde önemli bir rol oynadı. Sırp baskıları, UÇK'nın kişisel tedhiş olayları ile göğüslenmiş ve her olay, karşı tarafın hoşnutsuzluğunu artırmaya yaradı.

SAVAŞ YAYGINLAŞIRSA

Kosova'daki Arnavutlar, kendi ülkelerinde barış içinde yaşama hakkına sahip olmalıdırlar. Ama bölgenin etnik yapısı göz önünde bulundurulduğunda, Kosova'nın bağımsızlığını elde etmesi, Balkanlarda bir dizi savaşın

başlamasına neden olacak ve böylesi bir gelişmeye de kimse itiraz etmeyecektir. Bosna'da yaşanmış savaş ise, bu yeni savaşın yanında çok küçük kalacaktır. Bosna'daki savaş "sadece" yerel milisler arasındaydı. Ama Türkiye, Yunanistan, Makedonya, Bulgaristan ve Arnavutluk'u içine alacak olan bir Balkan savaşı, çağdaş savaş tekniğiyle donanmış düzenli ordular arasında geçecek, hayal edilemeyecek miktarda kan dökülecek ve Avrupa'nın bütününde, iltica etmek isteyen milyonlarca mülteci sorunu başta olmak üzere bir çok sonuçlara yol açacaktır.

Emperyalistlerin duruma müdahale etmelerinin ana nedenlerinden biri de bu olup, "zavallı Kosova Arnavutları"nın kurtarmakla bir ilgisi yoktur. Ama NATO'nun bombalama eylemleri, Sırp'ların daha çok sayıda mülteciyi, şimdiden nüfusunun %40'ını Kosovalı Arnavutların oluşturduğu Makedonya'ya gitmeye zorlamaktadır. Rus Dışişleri Bakanı İgor İvanov'un da dediği gibi "Kosova'daki ateş Makedonya, Arnavutluk ve Bosna-Hersek'e sıçrarsa, Balkanlarda daha büyük bir savaşın kıvılcımı çakılmış olacaktır."

Böylesi bir senaryoya göre, iki NATO ülkesi olan Yunanistan ile Türkiye savaşa tutuşacak ve NATO'nun

"Balkanlaştırma" deyimini getirmiştir. Emperyalistler, bugün de kendi çıkarları için Balkanlarda bir dayanak noktası oluşturmaya çalışmaktadırlar.

Şimdi tek süper güç olarak kalan özellikle ABD emperyalizmi, bütün dünya ölçeğinde mağrur bir eda ile davranmaktadır. Boşuna ABD'den yardım bekleyen UÇK ile yapılan son "anlaşma"dan memnun olmayan NATO emperyalistleri, Kosova'yı askeri işgalleri altına almak istiyorlar. Sırp'ların bu ultimatomu reddetmesi üzerine NATO, Irak'ta yaptığı gibi Sırbistan'ı bombalamaya başlamıştır. Ve bu işte Yeni Dünya Düzeni budur.

Geçmiş bütün tarih, sadece bombalamanın bir ülkeye egemen olmak için yeterli olmadığını, bunun için kara birliklerinin de bulunması gerektiğinin göstermektedir. Hava gücü, sadece yardımcıdır ama yıkım sağlayan bir güç olmaktadır. Emperyalistler, kara birliklerinin büyük bir olasılıkla bir gerilla savaşına ve uzatmalı bir savaşa tutulmalarından korkmaktadırlar. Somali, Lübnan ve Vietnam'da olduğu gibi son zamanların ABD deneyimleri bunu göstermektedir.

Eğer Miloseviç emperyalizmin koyduğu koşulları kabul edecek olursa, yerine büyük bir olasılıkla kendinden daha milliyetçi bir rejim getirilecek ve durum daha da kötüleşecektir. NATO'nun Sırbistan'ı bombalaması, şimdikinden daha kolay olmayacaktır. Yugoslavlar, Ruslardan aldıkları karmaşık savunma silahlarına sahiptirler. Ruslar da, Sırp'ları desteklemekte, bombalamaya karşı çıkıp, emperyalistlerin Balkanlara egemen olmasını istememektedirler.

NEDEN BM DEĞİL DE NATO?

Rusların NATO bombalamalarına karşı olması, ABD emperyalistlerinin Birleşmiş Milletler (BM) yerine NATO'yu kullanma nedenini de açıklamaktadır. Bir yanda ABD ve İngiltere, öte yanda da Rusya ve Çin arasında sürdürülen uluslararası rekabet, emperyalistlerin BM'yi daha önce olduğu gibi, aşikar bir emperyalist saldırıyı gizleyecek incir yaprağı olarak kullanmalarını engellemektedir. BM'nin tamamen yetersiz ve iktidarsız kaldığı ortaya çıkmıştır ve gerçekte bu örgüt, Birleş(me)mış Milletler örgütü haline gelmiştir.

Emperyalistler, kendi kendilerini köşeye sıkıştırmışlardır. Hem kendi prestijleri, hem de NATO'nun prestiji söz konusudur. Ama NATO bombardmanı ile hiç bir şey çözümlenemez. Sırp'lar da karşı saldırılarda bulunmaya zorlanmaktadır. Büyük zayıf karşısında ikiye bölünmüş olan ABD Kongresi de, kanlı bir Avrupa savaşına katılmamaktan yanadır.

Mağrur ABD, bombalama tehdidi altında Miloseviç'in gerilemesini sağlayacağına inanmış, ama başarılı olamamıştır. Şimdi Sırbistan'daki erkek, kadın ve çocukları bombalayarak, Miloseviç'i teslim olmaya zorlayacağını ümit etmektedir. Oysa bu, büyük bir kumardır ve başarı güvencesi yoktur. Aksine taviz vermeyi zorlayacak ve sorun daha da büyüyecektir. Halen, Karadağ'daki liderler Sırbistan'ı desteklemeyi reddettiği için, Miloseviç yanlısı bir darbe yapılması tehdidi vardır. Amerikan işbirlikçisi olarak gösterilen UÇK'yı ortadan kaldırma maskesi altında Kosova'ya yeni Sırp saldırıları yapılabilir. Bu da Arnavutluk, Bosna ve Makedonya sınırlarına daha fazla mülteci akınının yönlenmesine yol açacak ve bu ülkeler arasındaki gerginliği artıracaktır. Bombalamalar, durumu yatıştırmak bir yana, Balkanlardaki durumu ateşleyecek ve sonu gelmeyen istikrarsızlık ve uyuşmazlıklara, belki de toptan bir savaşa yol açacaktır.

Balkan halkları için kapitalizm temelinde çözüm bulmak, olanak dışıdır. NATO eylemleri genel bir Balkan Savaşı'nın patlak vermesini geçici olarak engellemeye başarılı olabilir veya olmayabilir. Emperyalistler, "sınırlı" savaş temelini ellerinden kaçırabilirler. Makedonya'daki

(devamı 11. sayfa)

kendisi çökecektir ki bu, NATO tarafından istenmeyen bir şeydir. Bu da Yeni Dünya Düzeni'nde emperyalistler-arası rekabetin yeni bir aşamasını işaret etmektedir.

TEK SÜPER GÜÇ ABD VE HAKLI BİR SORU

Başta Amerikan emperyalizmi olmak üzere, genelde emperyalizmin kullandığı dil ve yaptığı eylemler, açıkça iki yüzlülük kokmaktadır. Emperyalistler, sadece kendi çıkarları zedelendiği vakit harekete geçmektedirler. Yoksa baskı altında olan halkların çığlığını tamamen duymazdan gelmektedirler. 1 milyon Tutsi'nin boğazlandığı Ruanda için parmaklarını bile oynatmadılar. Kürtlerin haklarını savunmak bir yana, Türklerin yaptığı baskılara arka çıktılar.

Times gazetesi eski başyazarlarından William Rees-Mogg şöyle sormaktadır:

"NATO'nun bombalamaları Sırp'ların Kosova'da işledikleri suçlara karşı haklı gösterilecekse, Çin'in Tibet'te, Rusya'nın Çeçenistan'da, Türkiye'nin Kıbrıs'ta, Endonezya'nın Doğu Timor'da, Hindistan'ın Keşmir'de ve İsrail'in Filistin'de veya Lübnan'da, ya da İngiltere'nin Kuzey İrlanda'da yaptıklarına ne denecektir? Yeni Dünya Düzeni'ne göre Pekin, Moskova, Ankara, Cakarta, Delhi, Kudüs ve Londra'nın da bombalanması gerekmez mi? Eğer bu yapılmayacaksa, neden?"

EMPERYALİZM VE BALKANLAŞTIRMA

Emperyalistler, daima "kurtarıcı" yerine, baskıcı olmuşlardır. Balkanların bütün tarihi, emperyalistlerin çıkarları yüzünden daima acılarla yazılmış ve literatüre

Nato ne yapmak istiyor?

(10. SAYFADAN)

durum patlarsa, bütün bölge alevler içinde kalacaktır. Yeni Dünya Düzeni, gerçekte bir Dünya Düzensizliği'dir. Emperyalistlerin sundukları "pratik" çözüm işte budur.

ÇÖZÜM

Tek çözüm, Balkanlarda kurulacak gerçek bir

federasyondur, ama bu, sadece sosyalist bir federasyon olursa yaşayabilir. Ancak bu koşullar altında, Kosovo'daki Arnavutlar kendileri için gerçek bir özerklik sağlayabilecek, Balkanlardaki bütün halklar da özgürce ve kardeşlik temelinde birleşebileceklerdir.

NATO bombardımanlarını durdurmak, NATO

ülkelerindeki işçi sınıflarının bu bombalamalara karşı çıkması ile olasıdır. Eski Yugoslavya halklarının birlikte verecekleri mücadele ile kendi baskıcı milliyetçi rejimleri devrilmeli ve işçilerin demokratik yönetimi kurularak, Balkanlar'da sosyalist bir federasyon oluşturulmalıdır.

KIBRIS RUM KESİMİNDEN YANKILAR

Kıbrıs Rum Yönetimi Başkanı Glafkos Kleridis, Kosova Sorununun barışçı yöntemlerde çözümünü desteklediklerini ve Kosova'nın, özerk bir yönetim çerçevesinde Sırbistan sınırları içinde kalması gerektiğini söyledi.

Rum Radyosunun 25 Mart 1999 günü verdiği bir habere göre Kleridis, Güvenlik Konseyi'nin Kosova sorunuyla ilgilenmesi zamanının geldiğini de kaydetti.

Rum Yönetimi Dışişleri bakanı Yoannis Kasulidis ise, Kosova'daki gelişmelerden memnun olmadıklarını söyledi. Kasulidis, Rum Yönetimi'nin görüşünün, Sırbistan sınırları içinde, Kosova'nın insan hakları, kültürel ve siyasi kimliğinin savunulması olduğunu belirtti. Kasulidis, Güvenlik Konseyi'nin Kosova konusunda daha etkin bir rol oynamasını istediklerini kaydetti.

AKEL'İN TEPKİSİ

Kıbrıs Rum basınından öğrenildiğine göre, NATO'nun Yugoslavya'ya karşı başlattığı hava saldırılarından sonra bir bildiri yayımlayan Kıbrıs Rum Komünist Partisi AKEL, NATO ve ABD'nin Yugoslavya'yı vurma kararını şiddetle kınadı.

25 Mart 1999 tarihli Fileleftheros gazetesi, AKEL'in yayımladığı bildiriyle uluslararası hukukun süren durumun NATO ve ABD'yi küstahlaştırdığını, dünyanın her köşesindeki çıkarlarını silah zoruyla dayattıklarını öne sürdüğünü belirtti.

Gazeteye göre AKEL, Yugoslavya'yı vurma kararının uluslararası hukukun ihlali olduğunu ve BM Güvenlik Konseyi'nin işleyişini temelden bombaladığını da öne sürdü.

ABD ve müttefiklerini iki yüzlülükle suçlayan AKEL bildirisinde şunları savunuyor:

"Kosova örneğinde, Arnavutlar'ın özerklik taleplerini destekliyorlar. Kürtler konusunda ise Ankara'nın insanlık dışı kurulu düzenini destekleyerek Kürt mücadelesini bastırmaya çalışıyorlar.

Güya, BM kararlarına saygı göstermedikleri için Irak'ı bombaladılar ve Yugoslavya'yı da bombalamakla tehdit ediyorlar.

İşgalin 25 yıldır sürmekte olduğu, Denktaş ve Ankara'nın konfederasyon önerilerini dayatarak BM kararlarına aykırı şekilde faaliyet göstermemizi ve BM kararları üzerinde ısrar etmemizi tavsiye ediyorlar."

27 Mart 1999 tarihli Haravgi gazetesi de AKEL Genel Sekreteri Dimitris Hristofyas'ın NATO'nun Yugoslavya'ya yönelik bombardımanlarıyla ilgili olarak şöyle konuştuğunu yazdı:

"İnfial içindeyim. Çünkü patron oldukları bu dönemde Anglo-Amerikan emperyalistleri, ne kadar sinsi ve mağrur olduklarını ortaya koyuyorlar. Dünya halklarının, NATO'nun Sırbistan'a yönelik saldırısını bütün dünya ülkelerinin var güçleriyle kınamak amacı ile hareketleneceklerini umarım ve temenni ederim.

Kıbrıs için traji-komik olan şudur: Bir eyalet ve Kosova'daki bir azınlık emperyalistlerin cömertçe bağımsızlık verdiği bir halka dönüştürülüyor. Biz, yıllardan beri istila, işgal ve egemenliğinin ortadan kaldırılmasından dolayı sıkıntı çeken bir halkız ve şimdi Kosova için ilgi gösterenlerden hiçbirisi ilgi göstermiyor."

HRİSTOFYAS'IN BAĞLANTISIZLARA ÇAĞRISI

9 Nisan 1999 tarihli Rumca Politis gazetesinin yazdığına göre, AKEL Genel Sekreteri Dimitris Hristofyas, Kıbrıs'ın da kurucu üye bulunduğu Bağlantısızlar Hareketi'nin Başkanı, Güney Afrika Devlet Başkanı Nelson Mandela ile hareketin asbaşkanları Küba Devlet Başkanı Fidel Kastro ve Hindistan Devlet Başkanı Narayanan'a Yugoslavya'daki bombardımanlar konusunda bir mektup gönderdi.

Politis gazetesine göre, Hristofyas mektubunda, ABD ile NATO'nun uluslararası hukuk ile BM anayasasını ihlal ederek, silah zoruyla düşüncelerini Yugoslav halkına empoze etmek istediğini savundu ve partisinin duyduğu üzüntü ve infiali dile getirdi.

Hristofyas, Bağlantısızlar Hareketi'nin Yugoslavya'da savaşa son verilmesi ve Kosova sorununa siyasal hal çaresi bulunması çabalarında aktif rol oynayabileceğini de belirterek, özellikle Yugoslavya'nın hareketin kurucu üyelerinden olmasından dolayı bunun zorunlu olduğunu kaydetti.

AVRUPA SOL PARTİLERİ FORUMU

21-22 Nisan 1999 tarihlerinde de Lefkoşa'da AKEL'in girişimiyle bir toplantı düzenlendi. NATO'nun Yugoslavya hareketine derhal son vermesi için Avrupa'nın sol partilerinin harekete geçmeleri ve güçlerini birleştirmeleri amacıyla düzenlenen Avrupa Sol Partiler Forumu nedeniyle bir açıklama yayımlayan AKEL Genel Sekreteri Dimitris Hristofyas, NATO'nun düzenlemekte olduğu hareketi "Yugoslav halkına yönelik soygun" olarak niteledi. Hristofyas, Avrupa ve dünyadaki sol hareketin bu harekate karşı sesini yükselteceğine inandığını söyledi.

Hristofyas, NATO'nun Yugoslavya'ya düzenlediği hareketin yarattığı durumun, Kıbrıs için de bir sınav olduğunu, Rum Yönetiminin bu konuyu halen derinlemesine incelememiş olduğunun görüldüğünü belirterek, sözlerini şöyle sürdürdü:

"Rumların sözde etnik temizlik uyguladığı bahanesiyle Türkiye Kıbrıs'ı işgal etti. NATO da sözde Kosova'da etnik temizlik uyguladığı bahanesiyle Yugoslavya'ya karşı insanlık dışı bir harekatta bulunuyor."

Hristofyas, Rum Yönetiminin Rum siyasi partilerini eleştirmek suretiyle ve mesafeli davranmadığını, bu tutumunu bir daha gözden geçirmesi gerektiğini belirtti.

Kıbrıs konusunun bir ilkeler konusu ve BM'ye üye ülkelerin içişleri ve egemenliğine müdahale edilmesi olduğunu ileri süren Hristofyas, Yugoslavya konusunun da aynı ilkeler konusu olduğunu savundu.

BİRLEŞİK CEPHE

(14.sayfadan)

Yukarıdaki bu sözler, 1922 yılında, Komünist Enternasyonal ve İkinci Enternasyonal ile yapılan görüşmede, Belçika'lı sosyal-demokrat Emile Vandervelde'ye aittir.

Ne kadar ilginçtir ki, bazı arkadaşlar, Birleşik Cephe'de eleştiri olmaması gerektiğini tıpkı 1920'lerin reformistleri gibi gerekçelendiriyor. Bu arkadaşlara tek cevabımız vardır: İşçi sınıfının çıkarlarını emperyalizme ve kapitalizme karşı iyi savunabilirseniz, o zaman bizim eleştirilerimizden korkmanıza hiç gerek kalmaz. Fakat, siyasetiniz tutarsızlıklarla dolu olduğu sürece, işçileri, emekçileri ve tüm yurtseverleri bu tutarsızlıklara karşı uyarmayı da kendimize görev sayarız.

Fakat arkadaşlara tarih dersi vermeye hiç de niyetimiz yoktur. Siyasette bilinçli veya bilinçsiz cahillik etmek ve kitleleri yanlış yollara sevk etmek, hataların gerekçesi olarak kullanılamaz. Tarihsel materyalizmin cahilliği temelinde yükselen bir siyaset, kendi içinde tutarsız da olsa bir başka siyaset olarak piyasaya çıkar; ve bu da işçi sınıfının bilimsel sosyalizm siyaseti olamaz, olsa olsa burjuva siyaseti olur.

Bazı arkadaşlar Anti-Emperyalist Birleşik Cephe siyasetinin tam olarak ne anlama geldiğini anlamamalarından olsa gerek, Kıbrıs sorununda gününbirlik siyaset türeterek bir dizi kelime karmaşasına girdiler. Bu da yetmedi: siyasi tartışmayı kişisel seviyeye indirgemek zorunda kaldılar. Kişinin aynası iştir, lafa kanılmaz!

Her Şey Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti için!

GERÇEK

Selim Kurtuluş

TOZ DUMAN İÇİNDE DİKKATLİ OLMAK

Yakın geçmişe kadar ülkemizde egemenlerle halkın temsilcileri arasında görünen tartışma ve mücadele yeni bir seyir aldı. Sistemden şikayet etmeyen yok. Bu rezil sistemin baş taşeronu Denktaş bile bu sistemden şikayet ediyor. Eroğlu baş demokrat kesildi. Burjuvazi feryat ediyor. Bir bakan çıkıp "TC'li Trollara biz izin vermedik" diyerek avlanma karşısında aczini ve sıkıntısını dışa vuruyor. Bazı yazar ve gazeteciler "kendi seçtiğimiz kişiler hırsız, beceriksizdirler." diyorlar. Arabölge olaylarının baş aktörü DP'li Kenan Akın "Kaçak işçi sorununa dur denmeli" diyor. Mücahitler derneğinin Başkanlığına aday olan TMT'ci Doğan Akpınar "Giden türk, gelen türk parolasına sarıldılar." diyor. Bazı sendikacılar hükümetin hükmetmediğini söyleyip yerlerine oturuyorlar.

Yaşanan günlük her olay burdaki hükümetin "muhtar" bile olamayacağı gerçeği üzerine odaklı. Peki bu kadar geniş kesim süreçten "rahatsızsa" niye daha da geriye düşülür? Şeytan ayrıntıda gizlidir derler ya!

Birinci olgu; Günlük tartışmalarla halkın belleğine "sizi anavatan idare eder" mantığı kazınmaktadır. Asker bu konuda özel role sahiptir.

İkinci olgu; "Bu hükümetler hırsızdır. Kimi seçersek seçelim bizi çalıyor. O nedenle daha iyisi parayı veren Türkiye idare etsin. Zaten buraya bir vali yeter. Bu kadar milletvekiline ne gerek var," diyenler boşuna konuşmuyor.

Üçüncü olgu; Bu rezil ortamdan kurtuluşun tek yolunun Kıbrıslı ve Türkiye Kökenli emekçilerin ortak örgütlülüğü ve ortak mücadelesi ile bağımsızlık ve demokrasi konularında mesafe alınacağını görenler, Kaçak işçi-kaçak olmayan işçi ayırımını hızla körüklemektedirler. Kenan Akın boşuna konuşmuyor. Son aylarda UBP'li sağ kafalarında Türkiye kökenli yoksul köylü ve işçilere karşı aşağılayıcı, itici tavırlar ortaya koydukları gözlemlenmektedir. Unutmayın emperyalistler böler ve yönetir.

Bu toz duman içinde birileri sistematik olarak hedefine ulaşıyor. Birçok iyiniyetli yurtsever ise bu aldatıcı manevraların arkasını göremiyor ve sahte kahramanlıkların peşine takılıyor. Tabii ki bu sahte hokkabazların içinde "sendikacıların" da olması halkın kafasını iyice bulandırıyor.

Bizlere düşen görev ise bu çıkışların arkasındaki gerçek niyetleri ortaya çıkarmak ve maskeleri düşürmek olmalıdır.

Ha sahi! Yakın geçmişte tütün ve taşeldeki grevi yaratan TC'nin Taşel'i değil miydi? Yine grevi "çözen" TC'nin Lefkoşa Elçisi değil miydi? Benim de kafam karıştı galiba?

Birleşik Cepheye Karşı Olanların Temel Eleştirileri

Birleşik cepheye karşı olanların itirazları nelerdir? Bazıları şöyle diyorlar: Sosyalistler için birleşik cephe sloganı sadece bir manevradır. Biz de şöylece cevap veriyoruz: Eğer durum bu ise, birleşik cepheye dürüstçe katılıp neden bu "sosyalist manevrasını" teşhir etmiyorsunuz? İçtenlikle şunu betirtiriz: Emekçi sınıfın birleşik cepheyi kurmasını istiyoruz; burjuvaziye karşı savaştıracak proletarya gelişsin, bugünkü çıkarlarını sermayenin, faşizmin saldırılarına karşı korurken bir yandan da kendi nihai kurtuluşu için gerekli ön koşulları yaratacak duruma gelsin diye.

"Sosyalistler bize saldırıyor diyor başkaları. Ama dinleyin bir dakika, sürekli olarak şunu belirttik: İster kişi, isterse parti ya da başka bir örgüt olsun, sınıf düşmanlarına karşı emekçi sınıfın birleşik cephesini destekleyenlere elbette saldırmayacağız. Ancak proletaryanın çıkarları ve amacı açısından, emekçilerin eylem birliğini köstekleyen kişileri, örgütleri ve partileri eleştirmek de görevimizdir.

Üçüncü bir grup "Sosyalistlerin değişik bir programı var, onlarla birleşik cephe kuramayız" diyor. Halbuki siz kendiniz burjuva partilerinin programından değişik bir program uyguladığınızı söylüyor, ardından da onlarla koalisyona girişiyorsunuz; "giriştiniz" de.

Birleşik cepheye muhalif olanlarla, burjavaziyle koalisyona gitme taraftarı olanlar "burjuva demokratik partiler faşizme karşı, sosyalistlerden daha iyi müttefiklerdir" diyorlar. Peki Almanya deneyi ne öğretti bize? Sosyal demokratlar bu "daha iyi" müttefiklerle birlik olup bir blok yaratmadılar mı? Sonuçları ne oldu?

Çoğu kez "eğer sosyalistlerle birlikte birleşik cephe kurarsak, küçük burjuvazi 'Kızıl Tehlike' yüzünden bizleri terkedip faşistlere katılacaktır." deniliyor. Peki birleşik cephe köylüler, küçük tüccarlar, esnaflar ve çalışan aydınlar için bir tehlike teşkil ediyor mu? Asla, birleşik cephe büyük burjuvazi için -uyguladıkları rejim küçük burjuvaziye toptan yokeder- sermaye patronları, aristokratlar ve öteki sömürücüler için bir tehlike teşkil etmektedir.

Bir takım Sosyal Demokrat önderler "Sosyal Demokrasi, demokrasiyi; sosyalistler diktatörlüğü öngörür. Dolayısıyla sosyalistlerle birleşik cephe kuramayız" diyorlar. Biz size şu anda proletaryanın diktatörlüğünü ilan etmek için birleşik cephe kuralım diyor muyuz? Şu anda böyle bir öneride bulunuyor muyuz?

"Sosyalistler tanısınlar demokrasiyi, onu korumak için çıksınlar ortaya. İşte o zaman birleşik cepheye hazırız." diyorlar. Cevabımız şudur: Bizler Emekçiler Demokrasisinin dünya üzerindeki en gerçek demokrasinin taraftarlarıyız. Ama kapitalist ülkelerde faşizmin ve burjuva gericiliğinin saldırısına uğramış burjuva demokratik özgürlükleri koruruz, koruyacağız da. Çünkü proletaryanın sınıf kavgası çıkarları böyle emretmektedir.

Büyük Britanya'nın işçi önderleri: "İşçi partisi'nin kurduğu birleşik cepheye küçücük komünist partileri katkıda bulunabilirler mi?" diyor. Avusturyalı Sosyal Demokrat önderler de o küçük Avusturya Komünist Partisi için aynı şeyi söylemişti, hatırlarsınız. Olaylar ne gösterdi bize? Avusturya'daki faşist tehlikeye tam zamanında

dikkati çeken ve emekçileri savaştırmaya çağıranlar, Otto Bauer ve Renner önderliğindeki Avusturya Sosyal Demokrat Partisi değildi; o küçük Avusturya Komünist partisi idi. İşçi hareketinin tüm tecrübeleri şunu göstermiştir: Sosyalistler sayıca az olmalarına rağmen, proletaryanın militan eyleminin ardındaki dürtücü güç olmuşlardı. Ayrıca şu da unutulmamalıdır: Avusturya'daki ya da Büyük Britanya'daki Komünist Partilerin emekçileri, sadece o partinin taraftarı olmayıp, dünya komünist hareketinin bir parçası, Üçüncü Enternasyonal'in bölümleridir. Üçüncü Enternasyonal'in lideri olan parti, zaferi kazanmış ve bugün dünyanın altıda birini yönetmekte olan bir proletaryanın partisidir.

Birleşik cepheye karşı olanların ileri sürdükleri bir başka itiraz da şu: "Birleşik cephe Saar'da faşizmin muzaffer olmasını önleyemedi." Bu beylerin mantığı gerçekten çok tuhaf, faşizmin zaferini hazırlamak için ellerinden geleni yaparlar, ondan sonra da bile bile sevinirler. Çünkü son anda katıldıkları birleşik cephe emekçileri zafere ulaştırmamıştır.

Bazı ülkelerde hükümette görev almış olan Sosyal Demokrat önderler "Eğer sosyalistlerle birleşik cepheyi kurmak yoluna gitseydik, koalisyondan çekilmemiz gerekecekti ki bu durumda da gerici ve faşist partiler hükümeti ellerine geçirmiş olacaktı" diyorlar. Güzel! Alman Sosyal Demokrat Partisi bir koalisyona hükümetinde görev almamış mıydı? Almıştı. Avusturya Sosyal Demokrat Partisi hükümetinin başında değil miydi? İspanyol sosyalistleri burjuvaziyle aynı hükümette görev almamışlar mıydı? Almışlardı elbette. Bu ülkelerde Sosyal Demokrat partilerin burjuva koalisyona hükümetlerinde görev almaları, faşizmin proletaryaya saldırısını önledi mi? Asla! Öyleyse Sosyal Demokrat bakanların burjuva hükümetlerinde görev almalarıyla faşizmin engellenmeyeceği gün gibi açıktır.

"Sosyalistler diktatörler gibidir; her şeye emretmek ve öğüt vermek isterler." Hayır biz ne öğüt veririz ne de emrederiz. Sadece önerilerimizi ortaya koyarız, çünkü inancımız şudur ki, bunların gerçekleştirilmesi emekçilerin yararınadır. Bu, emekçiler adına bir iş yapan herkesin hakkı ve görevidir. Sosyalistlerin "diktatörlüğü"nden korkuyorsunuz? Gelin işçilere sizin ve bizim önerilerimizi birlikte sunalım; birlikte tartışalım. Bunları bütün emekçilere ve emekçi sınıfın amacı için en yararlı olanlarını birlikte seçelim.

Bütün bunlardan dolayı birleşik cepheye yöneltilen bu itirazlar **en küçük bir eleştiriye bile tahammül edemez.** Bu itirazlar Sosyal Demokrasinin gerici önderlerinin burjuvaziyle birleşik cepheyi yeğ tutan kişilerin geçersiz özürleridir.

Hayır, bu özürler geçerli değil artık. Emekçi sınıfdaki bölünme uluslararası proletaryaya çok acı çekirmiştir. Ve uluslararası proletarya gittikçe inanmaktadır ki birleşik cephe ile proletaryanın ulusal ve uluslararası düzeyde birleşik eylemi zorunludur ve kesinlikle mümkündür.

(Georgi DİMİTROV, Faşizme Karşı Birleşik Cephe, May Yayınları, 4. Basım, Mart 1975, s. 69-72)

Basın Özgürlüğüne Saldırıları Sürüyor

Rauf Denktaş'ın Avrupa gazetesi, Arif Hasan Tahsin ve birçok yazar hakkında açtığı dava sürmektedir. Farklı düşüneni susturmak, yakın tarihe ışık tutanları geriletmek için çaba sarfeden Denktaş'ın avukatlığını Fuat Veziroğlu yapmaktadır.

Dava konusu yazılarda Denktaş'ın halkın gözünde birçok cinayetin sorumlusu olduğu, en azından halkın böyle düşündüğü vurgulanmaktadır. Denktaş'ın kendi yazdığı kitaplardan da referans gösterilmektedir. Aydınlightan

korkanların bu saldırısı boşa çıkacaktır. Çünkü demokrasi ve fikir özgürlüğü yargılanırken aslında yargılananlar yargılayan olacaktır.

Bu davada basının ve yazarların yanında onlara destek için birçok örgüt ve kişi bulunmaktadır. Davalar sürdükçe destek de artacaktır.

Ne yani bu halkın "avukatları, Kutlu Adalı'yı ve birçok kişiyi öldüren, öldürten güçlerin kimler olduğunu bilme hakkı yok mu?

Halkı için yazanları ancak halk yargılayabilir

Daha geçtiğimiz hafta bir televizyon programında gözlerimizin içine baka baka "basın ve yazarlar özgür olmalı, sadece haysiyet ve şeref kırıcı yazılar hakkında dava açılabilmesini savunuyorum" diyen Denktaş, Kıbrıs halkıyla açıkça alay ediyor. Üstelik de Arif Hasan Tahsin, Şener Levent ve diğer yazarlar, ayrıca Avrupa gazetesi ve Yarı Matbaası hakkında açtığı milyarlık davaların tüm hızıyla sürdüğü bir sırada...

Denktaş'ın dava kaybettiği görülmemiştir; ama, o ve o'nun

gibiler en büyük davalarını, Kıbrıs halkını köleleştirme davalarını mutlaka KAYBEDECEKLERDİR! Çünkü bu davaya bakan mahkeme HALKIN MAHKEMESİ, hakimleri de halkın kendisi olacaktır.

Denktaş, açtığı davalarla tarihi gerçekleri ters-yüz etmeye çalışabilir, ama nihayi zafer gerçek halk yazarlarının ve düşünürlerin olacaktır.

Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK ve Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK (Londra Bürosu)

ANKA KUŞU A.SAVAŞ

1 Mayıs ve Yeniden BİRLİK Üzerine

Bugün 1 Mayıs, uluslararası işçi sınıfının BİRLİK, MÜCADELE, DAYANIŞMA GÜNÜ.

Bugün, meydanlarda bol bol atılacak, gazete ve bildirilerde yer alacak bu slogan... Peki ama, bu sloganı her atan, her yazan gerçekten işçi ve emekçilerin BİRLİK ve DAYANIŞMA içinde olmasını, birlikte MÜCADELE etmelerini istiyor mu? İstiyorsa, bugün dağıtılacak 1 Mayıs bildirilerinin altında bir dizi örgüt ve KSG'nin imzaları niye yok?

Çünkü, ne KSG ne diğer bazı örgütler 1 Mayıs hazırlık toplantılarına çağırılmadılar...

Bunu anlamak mümkün değildir.

Haftalar önce uyarmamıza rağmen, nerdeyse gizli-gizli toplantı yapanlar, "merak etmeyin, geçen yıl 1 Mayıs'a katılan tüm örgütleri çağıracağız" kabilinden laflarla bizleri oyalama taktiğine niye gerek duydular?

Bizim ve tüm sosyalistlerin 1 Mayıs kutlamaları yapmamızı engelleyebildiler mi?

'Tertip Komitesi'nin KSG ve diğer örgütleri BİRLİK, MÜCADELE, DAYANIŞMA platformundan uzak tutma gayreti nere hizmet ediyor?

1 Mayıs'ı tekellerine almaya çalışanlar, bilmelidirler ki; 1 Mayıs'ı sosyalistler yarattı, sosyalistler yaşattı ve sosyalistler yaşatmaya karardılar.

1 Mayıs, biz sosyalistlerin yaşam ve mücadele sembolümüzdür.

Bazılarının zannettiği gibi "bahar bayramı" değildir.

Tertip Komitesi'nin sergilediği bu tavır ülkemiz işçi ve emekçilerinin birliğine, devrimci ve yurtsever örgütlerin ortak mücadelesine ve halkımızın emperyalist sömürü, baskı ve savaş tehditlerine karşı mücadelesine katkı değil, ZARAR vermektedir.

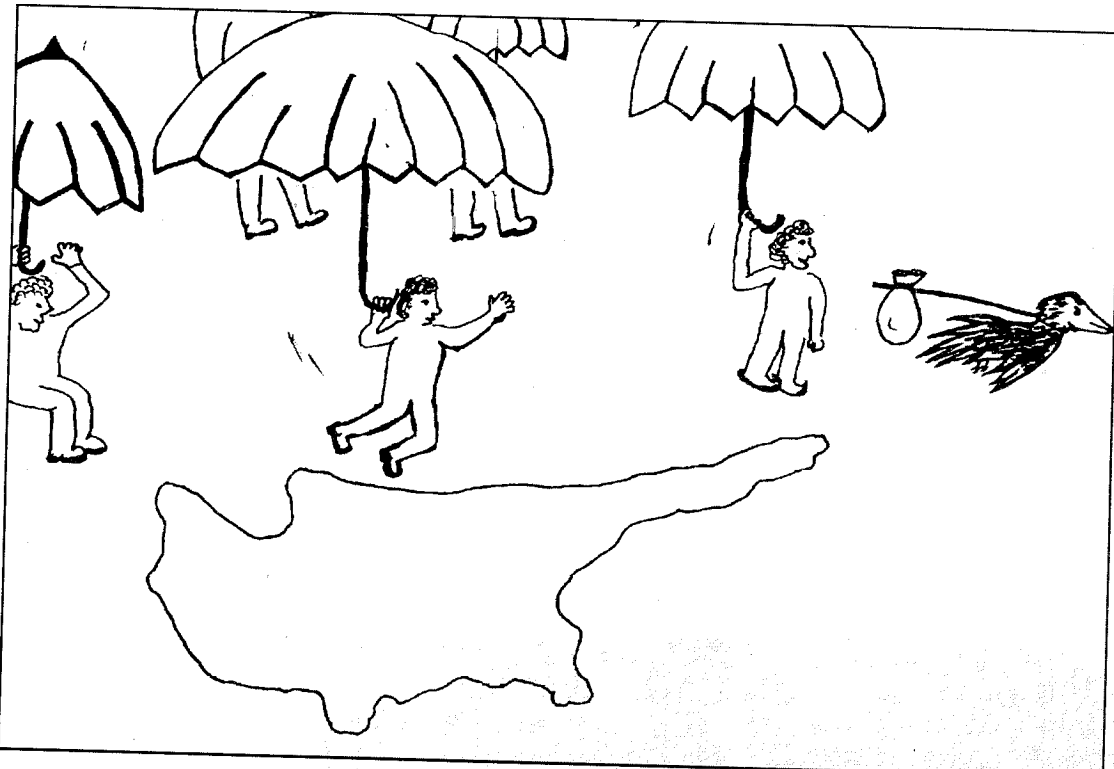
Böylesi ilkesiz tavırların terkedilmesi, tekrarlanmaması ve GERÇEK BİRLİK; MÜCADELE ve DAYANIŞMA için herkes gibi Tertip Komitesi'ni oluşturan sendikaların da katkı koyması gerekir.

Böylesi işçi sınıfının gücünü bölücü tavırların tekrarlanması durumunda KSG olarak bizlerin, bu tür örgüt yöneticilerini

'BİRLİK, MÜCADELE ve DAYANIŞMA'nın önünde engel olmakla suçlama, teşhir etme hakkımızın doğacağını herkesin bilmesinde yarar vardır.

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ BİRLİK, MÜCADELE VE DAYANIŞMA GÜNÜ 1 MAYIS!

YAŞASIN ANTİ-EMPERYALİST, BAĞIMSIZ, BİRLEŞİK KIBRIS! YAŞASIN SOSYALİZM!

BİRLEŞİK CEPHE

Bir Kez Daha Birleşik Cephe Üzerine

Anti-Emperyalist Birleşik Cephe ile ilgili görüşlerimizi yayınladıktan bu yana bir dizi görüş, bu Birleşik Cephenin ne anlama geldiğini sorguladı. Bunun yanında, Birleşik Cephe anlayışında var olan değişik düşünceler de ortaya çıktı.

Önce şunu açıklamak gerekir. Bizim öne sürdüğümüz Birleşik Cephe, yüzyılımızın ilk evresinde işçi sınıfı deneyimlerinden ortaya çıkan bir cephe. Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi daha oluşum evresinde çarlığı yıkmak amacıyla çarlığa karşı bütün güçlerin birliğini savunuyordu.

Sosyal demokrasi reformizm batağına saplandığı halde Komünist Enternasyonal, işçilerin işverenlere ve bir dizi kapitalist saldırılara karşı değişik siyasetlerden sol işçilerin birleşik cephesinin kurulmasında ısrar ediyordu.

İnsanlığın azılı düşmanı faşizm Avrupa'da başını kaldırıncaya, yine Komünist Enternasyonal işçileri ve tüm demokrasi taraftarlarını Faşizme Karşı Birleşik Cephe siyaseti ilkeleriyle mücadele etmeye çağırdı.

Çin'de, bağımlı ülkelerde ve sömürgelerde emperyalizme karşı birleşik cephe siyaseti bizzat Lenin'in Sömürgeler Sorunu tezlerine dayanıyordu.

Tüm bu asgari stratejilerde bir amaç vardı: **İşçi sınıfı, sosyalizm mücadelesinde, ittifaklarını doğru tesbit ederek gericiliğe karşı zafer kazanmak ve işçi sınıfının zaferini güvence altına almak.**

Bizim Birleşik Cephe siyasetimizde sürekli olarak vurguladığımız nokta nedir?

Kıbrıs'ı barut fıçısına dönüştüren, Kıbrıs halkını birbirine kırdıran emperyalizm ve Kıbrıs'taki uzantılarının iktidarına son vermek... Ancak bunu başarabildiğimiz oranda Kıbrıs'ta kıyımların önüne geçebileceğiz. Kıbrıs işçi sınıfının böyle bir mücadeleyi tek başına başaramayacağını söyledik. Başarmak için, gerek Kıbrıs'ta diğer demokrat ve yurtseverlerle, gerekse Kıbrıs sorunu ile doğrudan ilgilenen emperyalist ülkelerin işçi ve emekçileri ile ittifaka girilmesi gerektiğini vurguladık ve pratik

çalışmalarımızı bu noktada yoğunlaştırdık. Bu konuda yanlışlık yapmakla işçi sınıfının kanına girmenin farklı şeyler olmadığını söyledik. Siyasetimizde hata varsa hatamızı düzeltmeye hazır olduğunuzu da açıkladık.

Kuzey Kıbrıs'ta seçimler gelip çattığında, bu siyasetin hayata geçirilmesi için çaba harcadık. Bazı arkadaşlar, seçimlere katılmak gerektiğini savunurken bazı arkadaşlar ise seçimleri boykot çağrısı yaptı. Biz seçimlere katılma veya katılmamanın kitlelerin siyasi duyarlılığına bağlı olduğunu söyledik. İlke olarak burjuvazinin en gerici seçimlerine dahi katılabileceğimizi açıkladık. Bu bağlamda, Kuzey Kıbrıs'ta kitlelerin seviyesinin henüz boykot çağrısına hazır olmadığını açıkladık. Kitlelerin bu durumu dikkate alındığında, seçime katılarak ve **seçim olanaklarını sonuna kadar kullanarak**, köy köy, mahalle mahalle, birleşik cephe siyasetimizi işçi ve emekçi kitlelere anlatmanın, kitle örgütlenmesinde önemli bir adım olduğunu ve iktidar güçlerine karşı mücadelenin değişik bir biçimi olduğunu açıkladık.

Görebildiğimiz kadarı ile, seçimler ile ilgili açıklamalarımız da ciddi bir şekilde incelenmemiştir. Kuzey Kıbrıs'ta seçimlere katılmanın var olan rejimi meşrulaştırdığını öne süren arkadaşlar olmuştur. Bu arkadaşlar, görünürde sol, fakat gerçekte ise sağ bir siyaset güdüyorlar. Batı'da burjuva seçimlere katılmayı doğru gören bu arkadaşlar, emperyalist burjuvazinin gerek Batı'da, gerekse diğer ülkelerde gerici olduğunu unutuveriyorlar. Seçimlerin, işçi sınıfının kapitalizme-emperyalizme karşı mücadelesinde bir **ARAÇ** olarak kullanılabileceği akıllarına bile gelmiyor. İşçi sınıfı, sosyalizm mücadelesinde her türlü ekonomik ve siyasi mücadele araçlarını kullanabilir ve kullanmalıdır da... Önemli olan bu araçların ne zaman ve nerede kullanılacağıdır. Zaman olur boykot ile bir dizi kazanımlar elde ederiz. Gün olur seçimlere katılarak büyük kazanımlar elde ederiz. Her şey yere ve zamana bağlıdır!

Seçimleri boykot mu? Elbette!... Kitleler bu duruma hazır ise ve bunu seçimden seçime ertelememek kaydı ile, elbette... Fakat, önce arkadaşlar bize, bir zahmet, boykot planlarının ne olduğunu açıklasınlar. Açıklasınlar ki, biz de onların tartışmaları ile ikna olalım. O zaman, hiç çekinmeden, özeleştirimiz ile bu yeni siyaseti candan benimseyeceğimizi açıklayalım. Mümkündür, beş altı ay sonra kitleler radikalleşebilir. O zaman, boykot gerçekten yine gündeme gelir. O zaman, boykot'un biçimleri ve derinliği tartışılır. Ancak o zaman!...

Birleşik Cephe konusunda bize başka gelen eleştiriler de ele alınmalıdır. Bazı arkadaşlar, Birleşik Cephe çağrısının ancak işçi sınıfının partisi kurulduktan

sonra yapılabileceğini savunuyorlar. Bize göre bu arkadaşlar, işçi sınıfının örgütsel görevleri ile siyasi görevlerini birbirine karıştırıyorlar. Birleşik Cephe çalışmamızın işçi sınıfı partisini yaratma çalışmasından ayrı düşünülemeyeceğini başından beri söyledik ve söyleyeceğiz de. Tarih bize, işçi sınıfının partilerinin ancak böyle asgari ve azami siyasetleri izleyerek doğduğunu ve başarılı olduğunu gösteriyor. Tutarlı siyaseti olmayan bir parti, ancak bir burjuva partisi olabilir. Tutarlı siyaseti olan Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi (Bolşevik) bu şekilde doğup büyümüş ve zafere ulaşmıştır.

Bazı arkadaşlar, soldaki parti ve kuruluşlara Birleşik Cephe çağrısı yaptığımız halde, onların siyasetlerine karşı acımasız olduğumuzdan şikayet ediyor. Bu arkadaşlar ya çok saftırlar ya da kendi siyasetlerine güvenmiyorlar. Biz Anti-Emperyalist Birleşik Cephe çağrısı yaparken, elbette ki işçi sınıfının bağımsız örgütlenmesi için de gayret göstereceğiz. Bunun içindir ki, işçi sınıfı adına konuşan fakat onu sırtından bıçaklamaya çalışan siyasetlere karşı da, işçi sınıfını uyarmayı kendimize görev sayarız. Ya Marksizm ve Leninizm'i işçilere taşıyacaksınız ya da işçilerin bir dizi burjuva siyasetin peşinden gitmesine göz yumacaksınız... Bunun orta yolu yoktur. Sosyalizm ve sınıfsız toplum savaşımında elbette bir dizi yol arkadaşlarımız olacaktır. Fakat sosyalizmin zaferini bu yol arkadaşları değil, işçi sınıfının kendisi sağlayacaktır. Bu noktada eleştirilerden gocunan arkadaşlara, kendi siyasetlerini gözden geçirmeyi salık veriyoruz. İşçi sınıfı partisi, eleştiri-özeleştirisi olmamış kurulmaz. Bu arkadaşlar yukarıdaki düşünce ile işçi partisi kuramazlar.

İşçi sınıfı, sınıfsız toplum mücadelesinde bir dizi ittifaklar kurmuştur. Marx, Birinci Enternasyonal'de anarşistlerle beraber çalışırken, aynı zamanda onların siyasetlerinin işçi sınıfına nasıl pahalıya patladığını da gösterdi... Anarşizmin kapitalizmi nasıl koruduğunu teker teker gözler önüne serdi. Lenin ise Rusya'da çarlığın devrilmesi için sürekli ittifak çağrısı yaparken, aynı zamanda sosyalizm ve Marksizm çarpıtcılarına karşı acımasız oldu.

Ne ilginçtir ki, bu gocunmaları yeni duymuyoruz.

"Birlik için, birleşik cephe kurmak için çağrı yapıldı. Fakat bizi kucakladıktan sonra bizi boğacağınız ve zehirleyeceğiniz gizlenmedi. Hepimiz, sepete konacağımız günü bekleyerek, aynı torbada tutuluyoruz. Jouhaux, Merrheim ve Henderson, Vandervelde veya Longuet gibilerinin burjuvazinin çıkarlarına hizmet ettiğini bize söylüyorsunuz. Ondan sonra da bizi proletaryanın çıkarlarını savunmaya davet ediyorsunuz... Genel Konferans'a [birleşik cephe genel konferansı-yn] gidilmeden önce, bizi zehirlemeye ve yeni bölünmelere karşı garanti istemeliyiz" vs. vs.

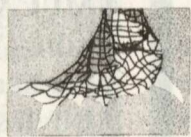
(devamı 12. sayfada)

Bu kitapta, bilgisayarların bizi "tümüyle otomatikleşmiş üretime" götürmekte olduğu, insanların sürekli artan maddi ve kültürel gereksinimlerini karşılamak amacıyla üretim yapılırsa çok kısa zamanda "tümüyle otomatikleşmiş üretime" ulaşabileceğimiz ortaya konuluyor. Bilgisayarların yarattığı bu yönelim, tekeli kapitalizmle uyumsuz, çünkü bu yönelimin kaçınılmaz sonucu makinelerin köleleştirilmesiyle varılan bir bolluk toplumu olacaktır.

İsteme adresi:

Bekiroğlu İşhanı, No:1
Müftü Ziyai Sokak
Lefkoşa-Mersin 10- Türkiye

BİLGİSAYAR ÇAĞINDA İNTERNETİN AĞINDA

BİRİNCİ DÜNYA
GÜÇLERİNİN
AÇIKAN BİR BARIŞ

Tel - Fax: 0(392)2282293
0(392) 7144597
e-mail: onur@analiz.net

KIBRIS'TA
SOSYALİST
GERÇEK

Sahibi: KIVILCIM Yayıncılık
Kollektif Ortaklığı
Adres: Bekiroğlu İşhanı, No:1 Müftü Ziyai Sokak
Lefkoşa-Mersin 10- Türkiye

Tel - Fax: (Merkez) 0(392)2282293
(Güzelyurt) 0(392) 7144597
e-mail: onur@analiz.net

Basıldığı Yer:
Ateş Matbaası
Organize Sanayi Bölgesi, Lefkoşa
Tel: 2282215